

Слуги в королівстві

вступ

грецькі - софісти

Близько 400 року до нашої ери софісти, люди, дуже обдаровані та вправні в мистецтві переконання, мандрували з міста в місто, отримуючи гроші за донесення своїх послань.

«у другій половині 5 століття до нашої ери, особливо в Афінах, «софіст» став позначати клас переважно мандрівних інтелектуалів, які викладали курси з різних предметів, розмірковували про природу мови та культури та використовували риторику для досягнення своїх цілей. , як правило, щоб переконати інших. «Однак у софістів була одна важлива спільна риса: що б вони ще не робили або не стверджували, що знають, вони, як правило, чудово розуміли, які слова можуть розважити, вразити чи переконати аудиторію».^[2]Софісти їздили до Афін викладати, тому що місто в той час процвітало. Це була хороша робота для тих, хто вміє дискутувати, що було спеціальністю перших софістів, і вони отримали славу та багатство, яких прагнули».

«Багато софістів навчали своїм навичкам за певну ціну. Через важливість таких навичок у суперечливому суспільному житті Афін практикуючі люди часто вимагали дуже високі гонорари. Практика софістів ставити під сумнів існування і роль традиційних божеств і досліджувати природу небес і землі викликала народну реакцію проти них».<https://en.wikipedia.org/wiki/Sophist>

Римські оратори

Римські оратори були схожі на грецьких софістів. Обом платили за знання та вміння переконувати.

«Цицерон вважав, що ідеальний оратор повинен знати багато предметів. Для того, щоб винайти свої аргументи, ідеальний оратор повинен володіти широким колом знань».^[2]

«Цицерон твердо стверджував, що ораторське мистецтво — це щось більше, ніж юридичні виступи чи шкільний предмет. Цицерон вважав ораторське мистецтво вищою формою інтелектуальної діяльності та інструментом, необхідним для добробуту держави. Крім того, він поєднав три функції оратора з трьома рівнями стилю. Він зміг дати своїм колегам широке тлумачення аттицизму, відродив кращих грецьких теоретиків і практиків ораторського мистецтва. Можна сказати, що Цицерон був ідеалістом. Будучи дослідником грецької риторики, він заохочував своїх сучасників дотримуватися ідеалів, етики та стандартів минулого. Його головною метою було адаптувати еллінську (давньогрецьку) доктрину до потреб Риму. За часів Цицерона Рим став місцем, де більше не допускалося вільного вираження думок. Уряд був корумпований».<https://courses.lumenlearning.com/publicspeakingprinciples/chapter/the-roman-republics-adoption-of-rhetoric/>

Єврейські рабини

За деяких обставин рабини були схожі на софістів і ораторів, за винятком того, що вчення стосувалося лише Танки й Тори. Багато рабинів їздили, щоб викладати в місцевих синагогах, де молоді люди, які прагнули, платили, щоб стати послідовниками (учнями), щоб стати рабином, як їхній рабин. Оскільки слава зростала, деякі рабини залишалися в одному місці.

Апостоли Христові

Вони були протилежністю високопідготовлених і відшліфованих ораторів. Вони проголошували Христа (Добру Новину прощення та спасіння), не вимагаючи грошей, часто голодуючи та переслідувані.

Розділ 1

Тіло Христа - Діючий Організм

Здається, Біблія не дає вказівок щодо частоти чи місця зустрічей. Насправді Ісус сказав самарянці, що місце не має значення. (Івана 4:3) Це внутрішня істота, душа або серце, яке поклоняється.

«Не відмовляймося від зустрічей, як деякі мають звичку, але підбадьорюймо один одного». (Євр. 10:25)

«Ви — рід вибраний, священство царське, народ святий, народ у володіння Йому, щоб ви звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до свого дивного світла». (1 Петра 2:9)

Багато записано про дії цих християн 1-го століття — «покликаних людей» Христом.

- a. Присвятили себе вченню апостолів. Дії 2:42
- b. Було все спільне. Дії 2:44
- c. Зустрічалися щодня, їли, ділилися чим мали, збиралися біля Соломонової колонади. Дії 5:12
- d. Еліта єврейських євреїв ігнорувала грекомовних вдів, євреїв з різних частин Римської імперії. Дії 6
- e. Церковне тіло обирало слуг, щоб забезпечувати потреби грецьких християнських вдів. Дії 6
- f. **Поховали** Степана і глибоко оплакував його. Дії 7
- g. Залишався вірним під час переслідувань. Дії 8
- h. Рятуючись від переслідувань, покинули свій дім і нехристиянську родину. Дії 8
- i. Після прибуття на нову землю вони навчали Євангелію. Дії 8:4
- j. Отже, учні вирішили, кожен за своїми можливостями, послати допомогу братам, які жили в Юдеї. Дії 11:29-30
- k. Багато хто зібрався разом на молитві. Дії 12:12
- l. Зібрали церкву для звіту. Дії 14:27
- m. Тоді апостоли та старші з цілою церквою вважали за добре вибрати людей з-поміж них і послати їх до Антіохії з Павлом і Варнавою. Дії 15:22
- n. Зібрав натовп разом – передай лист Дії 15:31
- o. Учні зійшлися, щоб переломити хліб. Дії 20:7
- p. Коли ви зібралися в ім'я Господа Ісуса ... віддайте цього чоловіка сатані на знищення плоті, щоб його дух (душа) міг бути врятований у день Господній. 1 Кор 5:4-5
- q. У присутності всіх грішних старців докоряй. 1 Тимофія 5:20

коментар: Коли вся церква збиралася в одному місці, їхні зібрання були функціональним тілом, свободою, жвавістю, відкритою участю для всіх, але не обов'язково завжди в єдності.

«Слово Христове нехай вселяється в вас рясно, навчаючи та напоумляючи один одного в усякій мудрості, співаючи псалми, гімни та духовні пісні, з подякою Богові в серцях ваших. І все, що б ви не робили словом (говорили) чи ділом (робили), усе робіть в ім'я Господа Ісуса, дякуючи Богові Отцеві через Нього». (Кол. 3:16-17)

Коментар: «Ви» включає як чоловіків, так і жінок, які можуть мати псалом, навчання, пророцтво, одкровення або тлумачення. Але не кожен міг би виконувати всі ці функції. Навчання проводили «ви», а не будь-який професійний проповідник чи оратор.

Коментар: Не бери собі слави від Бога.

«Але у великому домі є не тільки золоті та срібні посудини, але також дерев'яні та глиняні, одні для честі, а інші для безчестя. Отже, хто очиститься від останнього, той буде посудиною для честі, освяченою і корисною для Господа, приготованою для всякого доброго діла». (2 Тимофія 2:20-21)

«Тож через Ісуса постійно приносимо Богові жертву хвали — плід уст, що сповідують ім'я Його. І не забувайте робити добро і ділитися з іншими, бо такі жертви (приношення) угодні Богові». (Євреям 13:15-16)

Коментар: "Fruit of lips" не обмежується співом.

Церква, збудована Христом, є організованим організмом, а не організацією з владою чи рангом. Це група вірних, слухняних і віруючих людей з різними функціями (дарами) таким чином, щоб християнське тіло могло виконувати свою місію шукати втрачених, піклуватися один про одного та виконувати всі служіння, які Ісус Христос, Голова Тіла, дав їм робити. Ніхто не був нижчим або вищим - усі необхідні для нормального функціонування Тіла. Тіло є єдиним у Христі та об'єднане в Ньому та Його цілях, а не в узгодженій думці та тлумаченні якогось вчення.

«Бо кожному, хто між вами, благодаттю, даною мені, кажу: не думайте про себе вище, ніж слід думати, але думайте тверезо, як Бог дав кожному міру віри. Бо як ми маємо багато членів в одному тілі, але не всі члени виконують однакову функцію, так і ми, будучи багатьма, є одним тілом у Христі, а окремо членами один одного. Отож, маючи дари (функції), різні відповідно до даної нам благодаті, користуймося ними». (Римлянам 12:3-8)

Коментар: «Більше» - Один не важливий, тому що вони мають особливий дар, наприклад, говорити незнайомою для них мовою, мовою. Функція фізичного серця людини не важливіша за роботу її кишечника. Отже, функція одного християнина не важливіша за функцію іншого.

коментар: «Функції» потреби церковного тіла відрізняються, тому функції змінюються відповідно до потреб. Виконання функції не повинно ґрунтуватися на здібностях, освіті чи світській професії, а на потребах християнської родини.

Ті, хто в Христі, Його Тілі, покликані від гріха до праведності, змінених прощених людей і частини Єдиного Тіла – живого організму з багатьма частинами. Його порівнюють із людським тілом, у якому багато частин функціонують узгоджено, і кожна частина виконує свою унікальну функцію.

Отже, Церква, яку збудував Христос, є тілом вірних, слухняних і залучених людей, організованих таким чином, щоб тіло могло рости та виконувати свою місію, піклуючись одне про одного та виконуючи служіння, які Христос, Голова Тіла, дав їм виконувати .

Однак у церкві в Коринті, здається, був хаос – усі говорили одночасно, а не один за одним, і мало поваги один до одного.

Розгляньте 1 Коринтян 14.

«Браття, не будьте дітьми в своїх думках. У злі будьте немовлятами, а в думках зрілими. У Законі написано: «Чужими мовами та устами чужинців Я буду говорити з цим народом, і навіть тоді вони не слухатимуть Мене, говорить Господь». Таким чином, мови є знаком не для віруючих, а для невіруючих, тоді як пророцтво є знаком не для невіруючих, а для віруючих.. (порівняно з 20-22)

«Отже, якщо вся церква збереться разом і всі будуть говорити іншими мовами, а ввійдуть сторонні чи невіруючі, то чи не скажуть вони, що ви з глузду з'їхали? Але якщо всі пророкують, і ввійде невіруючий або сторонній, то він буде викритий усіма, він буде закликаний до відповідальності всіма, таємниці його серця будуть розкриті, і тому, впавши на обличчя своє, він поклонятиметься Богові і проголошуватиме, що Бог дійсно серед вас. (порівняно з 23-25)

Що тоді, браття? Коли ви збираєтесь разом, у кожного є гімн, урок, одкровення, мова або тлумачення. Нехай все робиться для розбудови. Якщо хтось говорить мовою, нехай буде лише двоє або щонайбільше троє, і

кожен по черзі, і нехай хтось тлумачить. Якщо ж нема кому тлумачити, то нехай кожен з них мовчить у церкві і говорить сам собі та Богові. Нехай говорять два або три пророки, а інші нехай зважують сказане. Якщо іншому, хто там сидить, буде зроблено одкровення, нехай перший мовчить. Бо всі ви можете пророкувати один за одним, щоб усі навчилися і всі були підбадьорені, а духи пророчих коряться пророкам. Бо Бог не є Бог сум'яття, а Бог миру.(порівняно з 26-33)

«Як у всіх церквах святих, жінки повинні зберігати тишу в церквах. Бо їм не дозволено говорити, але повинні коритися, як і Закон говорить. Якщо вони хочуть чогось навчитися, нехай запитують у своїх чоловіків вдома. Бо соромно жінці говорити в церкві.(порівняно з 33-35)

«Чи від вас вийшло слово Боже? Або це лише вас охопило? Коли хто думає, що він пророк або духовний, той повинен визнати, що те, що я вам пишу, є наказом Господнім. Хто цього не визнає, той не впізнається. Отож, брати мої, щиро бажайте пророкувати, і не забороняйте говорити мовами. Але все треба робити пристойно і по порядку».(порівняно з 36-40)

Підведення підсумків

1. За цих умов коринфські християни мало чому навчилися, і небагато, якщо взагалі були, були наставлені. Можливо, багато хто вважав, що «моя функція важливіша за вашу, я можу _____».
 2. Навчати було важливіше, ніж бути почутим.
 3. Важливий порядок і розуміння.
 4. Участь усіх християн є важливою.
 5. Навчання необхідне для вірності та зростання, тому не відмовляйтеся від об'єднання.
 6. Повага до інших зміцнює єдність.
 7. Не можна ігнорувати повагу до закону та звичаїв.
 8. Поведінка дружини ганьбила чоловіка чи когось іншого своїми питаннями, які виглядали викликом.
 9. Неповага до інших, намагаючись говорити голосніше за них.
 10. Їхні дії мали демонструвати любов одне до одного, щоб будь-який сторонній спостерігач прославляв Бога.
- Кінцевий підсумок

«Якщо хтось служить, він повинен робити це з силою, яку дає Бог, щоб у всьому Бог міг бути прославлений через Ісуса Христа. Йому слава і сила на віки віків». (1 Петра 4:11б)

«Нехай продовжується братська любов. Не забувайте виявляти гостинність до незнайомих, бо через це деякі несподівано прийняли ангелів. Пам'ятайте про них[Християни], які перебувають у в'язниці, ніби у в'язниці разом з ними, і ті, з ким погано поводяться, бо й ви в тілі». (Євр. 13:1-3)

Коментар: «Виявляти гостинність» означає піклуватися про потреби інших, у тому числі мандрівників, але не тих, хто навчав посланню, що суперечить Христовому Євангелію.

коментар: «Ті, хто перебуває у в'язниці» – ймовірно, християни, переслідовані через ув'язнення за віру в Христа.

«Усе, що тільки робите, працюйте від душі, як для Господа, а не для людей, знаючи, що від Господа отримаєте спадщину як нагороду. Ви служите Господу Христу». (Колосян 3:23-24)

«Зберігайте свою поведінку між поганями, щоб, коли вони будуть говорити проти вас, як злочинців, вони побачили ваші добрі вчинки та прославили Бога в день відвідин».(1 Петра 2:12)

«Перш за все, тримайся любити один одного щиро, бо любов покриває безліч гріхів. Виявляйте гостинність один до одного, не нарікаючи. Оскільки кожен отримав дар, використовуйте його, щоб служити один одному, як добрі розпорядники різноманітної Божої благодаті, хто б не говорив, як той, хто говорить пророцтва Бога; хто

служить, як той, хто служить силою, яку дає Бог, щоб у всьому прославлявся Бог через Ісуса Христа. Йому слава й панування на віки віків».(1 Петра 4:8-11)

коментар: «Бурчання» – «Чому я маю це робити?» Або: «Я не хочу, але я зроблю це з обов’язку». «Подарунок для служіння» — ви отримуєте щось, що буде використано на користь іншим.

«Якщо хтось не подбає про (забезпечувати) своїх родичів, особливо найближчих, він зрікся віри і гірший за невіруючого». (1 Тимофія 5:8)

«Релігія, яка є чистою і бездоганною згідно з Богом Отцем, полягає в тому, щоб піклуватися про сиріт і вдів, які страждають, і тримати себе незаплямованим від світу». (Якова 1:27)

«Бо Бог не є несправедливим, щоб нехтувати вашою працею та любов’ю, яку ви виявили до Його імені, служачи святим, як ви все ще робите. І ми бажаємо, щоб кожен із вас виявляв таку саму щирість, щоб мати повну впевненість у надії до кінця”. (Євреям 6:10-11)

«Не втомлюйся, роблячи добро, бо свого часу ми пожнемо врожай, якщо не здамося. Тому, коли маємо нагоду, робимо добро всім людям, а особливо тим, хто належить до родини віруючих». (Галатам 6:9-10)

Питання

1. Біблія вказує, де і коли збиратися разом.
Правда ____ Неправда ____
2. Дар навчання важливіший, ніж напучування.
Правда ____ Неправда ____
3. Гостинність — це запрошувати людей на спілкування та їжу.
Правда ____ Неправда ____
4. Усі християни отримують дар для служіння
Правда ____ Неправда ____
5. Чиста релігія — це піклування про потреби знедолених, які не можуть подбати про себе.
Правда ____ Неправда ____

Чарозділ 2

Божі сіячі Євангелія

Христос бажає, щоб євангельська звістка була проголошена всьому людству. У день П’ятидесятниці Його очевидці, апостоли, були першими проповідниками Євангелія.

«Але насправді Бог розташував у тілі частини, кожен з них, як Він хотів, щоб вони були. Якби всі вони були однією частиною, де було б тіло? Так є багато частин, але одне тіло. Око не може сказати руці: «Ти мені не потрібна!» І голова не може сказати ногам: «Ти мені не потрібна!» Навпаки, ті частини тіла, які здаються слабшими, незамінні, а до частин, які ми вважаємо менш почесними, ми ставимося з особливою шаную. І до непрезентабельних деталей ставляться з особливою скромністю, а наші презентабельні деталі не потребують особливого ставлення. Але Бог поєднав члени тіла і дав більшу честь тим частинам, яким її не вистачає, щоб не було розділення в тілі, але щоб його частини однаково дбали один про одного. Якщо одна

частина страждає, кожна частина страждає разом з нею; якщо одна частина вшановується, кожна частина радіє з нею».(1 Кор 12:18-26)

«Бо завдяки даній мені благодаті кажу кожному з вас: не думайте про себе вище, ніж належить, але краще думайте про себе з тверезим розсудом, згідно з мірою віри, яку дав вам Бог. Подібно до того, як кожен із нас має одне тіло з багатьма членами, і всі ці члени не виконують однакової функцію, так у Христі ми, багато, утворюємо одне тіло, і кожен член належить до всіх інших. Ми маємо різні дари, залежно від даної нам благодаті. Якщо дар людини пророчий, нехай він використовує його відповідно до своєї віри. Якщо це служити, нехай служить; якщо це навчання, нехай навчає; якщо підбадьорює, нехай підбадьорює; якщо це сприяє потребам інших, нехай віддає щедро; якщо це керівництво, нехай керує старанно; якщо це вияв милосердя, нехай він робить це з радістю». (Рим. 12:3-8)

«Піднявшись на висоту, він завів полонених і дав дари людям,» Він піднявся, що це крім того, що він також спустився спочатку до нижніх частин землі? Той, Хто зійшов, — це той самий, хто піднявся над усі небеса, щоб наповнити все — і Він дав одних [як] апостолів, а інших [як] пророків, а інших [як] проповідників доброї новини, а деякі як пастирі та вчителі, для вдосконалення святих, для діла служіння, для розбудови тіла Христового". YLT (Ефесянам 4:10-13)

«Той, хто зійшов, — це той самий, хто зійшов вище всіх небес, щоб наповнити весь всесвіт. Це Він дав одних бути апостолами, інших — пророками, інших — євангелістами, а інших — пастирями та вчителями, щоб підготувати Божий народ до справ служіння, щоб тіло Христове могло будуватися, аж поки ми всі досягти єдності у вірі та пізнанні Сина Божого і стати зрілими, досягаючи всієї міри повноти Христової». NIV(Ефесянам 4:10-13)

коментар:

- Слово «дещо» походить від грецького слова *toús*, що означає відокремлений від.
- Бути апостолами «і» пророками «і» проголошувачами (євангелістами в деяких перекладах), причому слово «і» перекладається з грецького слова *dé*, що означає розрізняти різницю між (апостолами, пророками та євангелістами).
- Бути пасторами та вчителями, а слово «і» перекладається грецьким словом *kaí*, що означає поєднувати. Тут *кай* з'єднує пасторів із вчителями. – тобто пастори, які вчать або навчають пасторів.

Оскільки *de* розділяє, а *kaí* з'єднує, то пастори пов'язані з учителями, але відокремлені від роботи апостолів, пророків і євангелістів. Кращим перекладом було б пастори, які навчали або навчають пасторів. Тому праця апостолів відрізнялася від праці пророків, яка відрізнялася від праці євангелістів, яка відрізнялася від праці пасторів і вчителів. Проте кожен може проголошувати Христа у своїй праці.

Апостоли

Христос дав «декого бути апостолами». Слово «апостол» походить від грецького слова «*apostólose*» — посланий із наказом, посланець, виділений, відправити. Згідно з Дії 1:21-22, апостол Ісуса був «одним із тих людей, які супроводжували нас протягом усього часу, поки Господь Ісус входив і виходив між нами, починаючи від хрищення Іванового аж до дня, коли його було взято. від нас — один із цих чоловіків має стати з нами свідком його воскресіння».

«Те, що було споконвіку, що ми чули, що ми бачили своїми очима, що ми дивилися і доторкалися своїми руками, про слово життя».(1 Івана 1)

Слово *apostólos* використовується щодо Господа Ісуса, щоб описати Його стосунки з Богом, Євреям 3:1 «Отже, брати святі, учасники небесного покликання, вважайте Апостола і Первосвященника нашого віросповідання, Ісуса Христа».

«Руками апостолів постійно творилося в народі багато ознак і чудес. І всі вони були разом у Соломоновому портику. Ніхто з решти не наважувався приєднатися до них, але люди дуже їх шанували. І більше, ніж будь-коли, віруючих було додано до Господа, безліч чоловіків і жінок, так що вони навіть виносили хворих на вулиці і клали їх на постелі та циновки, щоб, коли Петро проходив, принаймні його тінь могла впасти на когось. їх. Зібралися також люди з околиць Єрусалиму, приносячи хворих і вражених нечистими духами, і всі вони були зцілені. Але піднявся первосвященик і всі, хто був з ним (тобто садукей), і, сповнені ревності, схопили апостолів і посадили їх у громадську в'язницю». (Дії 5:12-19)

«Приблизно в цей час цар Ірод заарештував деякого з прихожан церкви, маючи намір переслідувати їх. Він наказав убити мечем Якова, брата Івана. Побачивши, що це сподобалось юдеям, він схопив і Петра. Це сталося під час свята Опрісноків. Заарештувавши його, він посадив у в'язницю, віддавши на охорону чотирьом загонам по чотири воїни в кожному. Ірод мав намір вивести його на публічний суд після Пасхи. Отже, Петро сидів у в'язниці». (Дії 12:1-5)

Призначення апостолів, мабуть, припинилося після вибору Матія, за винятком Павла, якого Христос призначив апостолом поза часом.

Павла апостола до поган

Павло вперше зустрічається як Савл, який «схвалив його (Стефана) страту». (Дії 8:1)

«Але Савл, який все ще дихав погрозами та вбивствами проти учнів Господа, пішов до первосвященика і попросив у нього листи до синагог у Дамаску, щоб, якщо він знайде когось, що належить до Дороги, чоловіків чи жінок, принести їх прив'язати до Єрусалиму. Коли він ішов своєю дорогою, він наближався до Дамаску, і раптом світло з неба спалахнуло навколо нього. І, впавши на землю, він почув голос, що говорив йому: Савле, Савле, чому ти мене переслідуєш? А він сказав: Хто ти, Господи? А він сказав: Я Ісус, Якого ти переслідуєш. Але встань і увійди до міста, і тобі скажуть, що ти маєш робити». Чоловіки, що їхали з ним, стояли безмовні, чуючи голос, але нікого не бачачи. Савл піднявся з землі, і, хоча очі його були відкриті, він нічого не бачив. І повели його за руку, і привели в Дамаск. І три дні він не бачив, не їв і не пив». (Дії 9:1-9)

«У Дамаску був учень на ім'я Ананія. Господь сказав йому у видінні: «Ананію». І він сказав: Ось я, Господи. І Господь сказав йому: «Встань і піди на вулицю, яка називається Пряма, і в домі Юди пошукай чоловіка з Тарсу, на ім'я Савл, бо ось він молиться, і він бачив у видінні чоловіка на ім'я Ананія. увійди й поклади на нього руки, щоб він прозрів». Але Ананія відповів: «Господи, я чув від багатьох про цього чоловіка, скільки зла вчинив він Твоїм святим в Єрусалимі». І тут він має владу від первосвящеників зв'язувати всіх, хто кличе ім'я твоє». Але Господь сказав йому: «Іди, бо він — моє обране знаряддя, щоб нести моє ім'я перед язичниками, царями та синами Ізраїля». Бо я покажу йому, скільки він мусить постраждати заради мого імені». Отже, Ананій пішов і увійшов до дому. І, поклавши на нього руки, сказав: «Брате Савле, Господь Ісус, що з'явився тобі на дорозі, якою ти йшов, послав мене, щоб ти прозрів і сповнився Святого Духа». І зараз щось, схоже на луску, спало з його очей, і він прозрів. Тоді він встав і охрестився; і, прийнявши їжу, зміцнився». (Дії 9:10-19)

«Я знаю чоловіка (здається, Павла) у Христі, який чотирнадцять років тому був узятий до третього неба — чи в тілі, чи поза тілом, я не знаю, Бог знає. І я знаю, що цей чоловік був узятий до раю — чи в тілі, чи поза тілом, я не знаю, Бог знає — і почув він те, чого не можна розказати, чого людина не може вимовити». (2 Кор 12:2-4)

«Хіба я не вільний? Хіба я не апостол? Хіба я не бачив Ісуса, Господа нашого? Хіба ти не моє творіння в Господі? Якщо для інших я не апостол, то принаймні я для вас, бо ви є печать мого апостольства в Господі». (1 Коринтян 9:1-2)

«Тепер я звертаюся до вас, язичників. Тому що я апостол поган». (Римлянам 11:13)

Робота і результати Павла

«Бо я хочу, щоб ви знали, брати, що Євангелія, яку я проповідував, не є Євангеліє людське. Бо я не отримав це ні від кого, і мене не навчили цього, але я отримав це через об'явлення Ісуса Христа. Бо ви чули про моє колишнє життя в юдаїзмі, як я жорстоко переслідував церкву Божу та намагався її знищити. І я просувався в юдаїзмі вище багатьох своїх однолітків серед мого народу, настільки я надзвичайно ревниво ставився до традицій моїх батьків. Але коли той, хто виділив мене перед моїм народженням і хто покликав мене своєю благодаттю, схотів відкрити мені свого Сина, щоб я міг проповідувати його між поганями, я не радився відразу ні з ким; і я не пішов до Єрусалиму до тих, хто був апостолами до мене, але я пішов до Аравії та повернувся знову в Дамаск». (Галатам 1:11-17)

«Ті ж, що розпорошилися через гоніння, що сталися через Степана, дійшли аж до Фінікії, Кіпру та Антіохії, нікому не проповідуючи слово, крім юдеїв». (Дії 11:19)

Церква в Єрусалимі послала Варнаву до Антіохії, Сирії. «Коли він прийшов і побачив благодать Божу, він зрадів і закликав усіх залишатися вірними Господеві з непохитною метою, бо він був чоловік добрий, повний Святого Духа та віри. І дуже багато людей було додано до Господа. Тож Варнава пішов у Тарс шукати Савла, а знайшовши його, привів до Антіохії. Цілий рік вони зустрічалися з церквою і навчали дуже багато людей. А в Антіохії учнів спочатку називали християнами». (Дії 11:22-26)

В Антіохії, «коли вони служили Господу та постили, Дух Святий сказав: «Відділіть Мені Варнаву та Савла на діло, до якого Я їх покликав». Тоді після посту й молитви вони поклали на них руки й відпустили». (Дії 13:2-3)

«Тоді деякі євреї прийшли з Антіохії (офПісидії) та Іконії та підкорили натовп. Вони побили Павла камінням і витягли його за місто, думаючи, що він мертвий». (Дії 14:19)

«Вони схопили Павла й Силу й потягли їх на ринок до правителів. І коли вони привели їх до суддів, вони сказали: «Ці люди євреї, і вони непокоїть наше місто. Вони захищають звичаї, які нам, римлянам, заборонено приймати або виконувати». Натовп приєднався до нападу на них, а судді здерли з них одяг і наказали бити палицями. І, завдавши їм багато ударів, вони кинули їх до в'язниці, наказавши тюремнику стерегти їх. Отримавши цей наказ, він посадив їх до внутрішньої в'язниці, а їхні ноги запив у колоди». (Дії 16:19-24)

У Филипах «схопили Павла й Силу й потягли їх на ринок до правителів. І коли вони привели їх до суддів, вони сказали: «Ці люди євреї, і вони непокоїть наше місто. Вони захищають звичаї, які нам, римлянам, заборонено приймати або виконувати». Натовп приєднався до нападу на них, а судді здерли з них одяг і наказали бити палицями. І, завдавши їм багато ударів, вони кинули їх до в'язниці, наказавши тюремнику стерегти їх. Отримавши цей наказ, він посадив їх до внутрішньої в'язниці, а їхні ноги запив у колоди». (Дії 16:19-24)

Як побожний єврей, Савл (Павло) віруючих християн зневажав Бога, переслідував їх. Але тепер, як Христового апостола язичників, євреї починають його переслідувати. Вважаючи, що Павло осквернив їхній храм, «усе місто збудилося, і люди збіглися з усіх боків. Схопивши Павла, вони витягли його з храму, і зараз же зачинилися ворота. Коли його намагалися вбити, до начальника римського війська дійшла звістка, що все місто Єрусалим збунтувалося. Він одразу взяв кількох офіцерів і солдатів і побіг до натовпу. Коли бунтівники побачили тисяцького та його воїнів, то перестали бити Павла». (Дії 21:30-32)

Після того, як натовп, що розбігся, викликав Павло, сказав їм: «Я юдей, народився в Тарсі Кілікійському, але виріс у цьому місті. Під керівництвом Гамаліїла я був ретельно навчений закону наших батьків і був таким же ревним для Бога, як будь-хто з вас сьогодні. Я переслідував послідовників цього Шляху (християн) до їхньої смерті, заарештовуючи чоловіків і жінок і кидаючи їх до в'язниці, про що також можуть свідчити первосвященик і вся Рада. Я навіть отримав від них листи до їхніх братів у Дамаск і поїхав туди, щоб привести цих людей як в'язнів до Єрусалиму для покарання». (Дії 22:3-5)

«Близько полудня, коли я наблизився до Дамаску, раптом мене осяяло яскраве світло з неба. Я впав на землю і почув голос, який сказав мені: «Савле! Саул! Чому ти мене переслідуєш?» «Хто ти, Господи? Я запитав. «Я Ісус

із Назарету, Якого ти переслідуєш», — відповів він. Мої супутники бачили світло, але не розуміли голосу того, хто говорив зі мною. «Що мені робити, Господи?» Я запитав. «Вставай, — сказав Господь, — і йди в Дамаск. Там тобі скажуть усе, що тобі доручено зробити». Мої супутники повели мене за руку в Дамаск, бо блиск світла засліпив мене». (Дії 22:6-11)

«І прийшов до мене якийсь Ананій, чоловік побожний згідно з законом, про якого добре відгукувалися всі юдеї, що жили там, і, ставши біля мене, сказав мені: «Брате Савле, прозри». І в ту саму годину я прозрів і побачив Його. І сказав він: «Бог батьків наших призначив тебе пізнати волю Його, побачити Праведника і почути голос із уст Його; бо ти будеш Йому свідком усім, що ти бачив і чув». (Дії 22:12-16)

«Коли я повернувся в Єрусалим і молився в храмі, я впав у транс і побачив Господа, що говорить. «Швидко!» сказав він мені. негайно покиньте Єрусалим, бо вони не приймуть вашого свідчення про мене. «Господи, — відповів я, — ці люди знають, що я ходив від однієї синагоги до іншої, щоб ув'язнювати й бити віруючих у Тебе. І коли була пролита кров твого мученика Степана, я стояв там, схвалюючи і охороняючи одержу тих, хто його вбивав». Тоді Господь сказав мені: Іди! Я пошлю тебе далеко до поган» (Дії 22:17-20).

«Натовп слухав Павла, поки він не сказав це. Тоді вони підняли свій голос і закричали: «Позбавте землю від нього! Він не придатний для життя! Коли вони кричали, скидали плащі та кидали порох у повітря, начальник наказав відвести Павла в казарми. Він наказав бичувати його і допитати, щоб з'ясувати, чому люди так на нього кричать. Коли його простягли, щоб бити, Павло сказав до сотника, що стояв там: «Чи законно вам бити римського громадянина, який навіть не визнаний винним?»» (Дії 22:22-25)

Центуріум в Єрусалимі відправив його до Кесарії на суд. Павло відповів на звинувачення проти нього перед Феліксом, Фестом, царем Агіппою і, нарешті, імператором.

Пророки

«Дехто буде пророком» від грецького слова *profeetas* — той, через кого говорить Бог, провісник, натхненний промовець. «Пророк» проголошував передане йому послання, так як «провидець» бачив видіння Бога. (Див. Числа 12:6, 8). Таким чином, пророк був речником Бога; він говорив від імені Бога і Його владою. (Вихід 7:1) Він є устами, якими Бог говорив з людьми. (Єремії 1:9; Ісаї 51:16) 1 Коринтян 13:8 стверджує, що потреба в пророцтвах, а отже, і в пророках, припиниться: «Любов ніколи не перестає. Але там, де є пророцтва, вони припиняться».

Коментар: «Припинити» походить від грецького слова *katargeo*, що означає робити повністю бездіяльним, марним. (Комп'ютерне вивчення Біблії, Biblesoft)

Євангелісти

«Деякі, щоб бути євангелістами» від грецького слова *euangelistás* — той, хто проголошує добру новину, добру новину, Євангеліє. Лише Пилипа і Тимофія спеціально назвали євангелістами. Пилип навчав євангелії, а Тимофій допомагав Павлові навчати євангелії. Той, хто йде проповідувати, може піти далеко чи близько, і він може залишатися в одному місці довше, ніж в іншому, як у випадку Павла. Безсумнівно, сприйнятливість слухачів була критерієм для визначення, залишатися чи йти. Людина також може відчувати потребу залишатися в одній зоні, можливо, навіть довше, ніж спочатку планувалося, доки вона не виконає завдання (завдання), яку вона задумала виконати.

У день П'ятидесятниці ті, хто прийняв Божу звістку, передану Петром та іншими апостолами, були занурені в воду і «присвятили себе апостольській науці та спільноті, ламанню хліба та молитві». (Дії 2:42-43)

Павло євангелізував, навчав Євангелія: «Я посадив зерно, Аполлос полив його, але Бог дав йому виростити». (1 Коринтян 3:6-7) Насіння - це Слово, якого Павло навчав тих, хто не знав Христа - Нехристиянина. Аполлос навчав християн шляху Господа, можливо, як Прискилла та Акила, які пояснили йому шлях Бога більш адекватно. (Дії

18:26) «Тоді Филип, євангеліст, відкрив свої уста, і, починаючи з цього місця Писання, сповістив йому, ефіопському євнуху, добру новину, Ісуса Христа». (Дії 8:35)

коментар: «Зрошений» походить від грецького слова *epótsen*, що означає джерело зростання.

Коментар: «Сказано» походить від грецького слова *eueangelísato*, що означає проголошувати, євангелізувати.

Євангелісти та проповідники зазвичай проголошують Добру Новину. Зрілі християни та старійшини/сторожі/вартові/пастухи/наглядачі, які вміли наставляти, навчали їх, як жити жертвним життям, приємним Богу, допомагаючи їм дозріти до природи Бога.

Питання

1. Біблійний апостол повинен був глибоко знати Ісуса та Його дії
Вірно ____ Невірно ____
2. Пророк — це той, кому Бог передав Своє послання до повного відкриття Євангелія.
Вірно ____ Невірно ____
3. Євангелісти є проголошувачами Божої звістки про прощення та спасіння для тих, хто не у Христі. Таким чином, не сьогоднішні проповідники з кафедри, які доносять послання за своїм вибором до групи зібраних християн.
Вірно ____ Невірно ____

Розділ 3

Пастори та вчителі (навчання пасторів)

«Він дав одних [як] апостолів, а інших [як] пророків, а інших [як] проповідників доброї новини, а інших [як] пастирів та вчителів, 12 для вдосконалення святих, для діла служіння, для збудування тіла Христового, 13 аж поки ми всі не прийдемо до єдності віри й пізнання Сина Божого, до чоловіка досконалого, до міри зросту повноти Христової, 14 щоб ми більше не були немовлятами, яких кидає й носить кожен вітер навчання, у хитрості людей, у лукавстві, у хитромудрості введення в оману, 15 і, будучи вірними в любові, ми можемо зростати до Нього [в] все, хто голова — Христос; 16 від якого все тіло, будучи добре з'єднаним і з'єднаним, через живлення кожного суглоба, відповідно до роботи в міру кожної окремої частини, зростання тіла сприяє будівництву самого себе в любові». YLT Ефесянам 4:11-16.

У той час, коли Павло писав до ефесян, вони, ймовірно, розуміли, що праця апостолів полягала в тому, щоб бути очевидцями Христа, робота пророків полягала в тому, щоб проголошувати послання, яке вони отримали від Бога, робота євангелістів полягала в тому, щоб проголошувати Добру Новину прощення. через спокутну жертву Христа. Тому функція навчання душпастирів була і залишається:

«спорядити святих для діла служіння, для розбудови тіла Христового, аж поки всі ми не досягнемо єдності віри й пізнання Сина Божого, зрілої зрілості, міри зросту повнота Христа; щоб ми більше не були дітьми, яких кидає туди-сюди і носить кожен вітер науки, хитрістю людей, їхньою хитрістю в підступах. Натомість, говорячи правду в любові, ми маємо зростати в усіх відношеннях до Того, Хто є Голова, до Христа, від Якого все тіло, з'єднане й з'єднане кожним суглобом, яким воно постачається, коли кожна частина працює правильно, робить тілесний ріст і будується в любові. (RSV Ефесянам 4:11-16)

У Першому посланні до Тимофія і Тита Павло описує риси характеру пасторів і вчителів (пасторів, що навчають). Вони відомі як:

Старійшини(presbuteros) – прикметник на позначення старшинства, старшої людини.

Наглядач/сторож/охоронець/вартовий(episkopeés) - той, хто сповіщає інших про небезпеку, що наближається, наглядає, охороняє, оглядає, відвідує (відвідувати означає подбати про їхні потреби) і навчає. (Таєр)

Вівчарки(poimen) – годувальник і охоронець від небезпеки (годувальник).

Чи пастирська функція є найважливішою функцією Тіла? Ні – кожна функція однаково важлива; наприклад, організм людини перестане функціонувати, якщо припинять роботу товста кишка та кишечник. Отже, Христове Тіло припиниться там, де Євангеліє Христа не проголошується, діла залишені або послух стає непотрібним.

Пастух овець

Можливо, розуміння пасти овець і кіз стане ключем до розуміння функції пасти слуг Божих у Новому Завіті.

Пастух взяв на себе відповідальність за добробут своїх овець і жив з ними, ймовірно, далеко від свого дому. Він постійно був з ними, кликаючи їх по іменах, тому що вони повинні впізнати його голос і різні тони його флейти, щоб довіряти йому. Його чіткий голос і флейта були сигналами для них, куди б він не пішов. Пастух зобов'язаний розміщувати пасовища поблизу стоячих або повільно поточних водойм, але подалі від небезпеки. Він повинен знати та видаляти токсичні рослини на пасовищах, щоб вони не могли їх з'їсти, захворіти та померти. Щовечора він перевіряв своїх овець на наявність порізів і синців, видаляв прикріплених жуків, а потім намазував їх олією.

Він повинен бути фізично сильним, щоб захистити їх від злодіїв і хижаків. Це не робота для тих, хто просто потребує роботи чи грошей. Згадайте 23 псалом Давида «Господь — мій пастир; не захочу. Він змушує мене лежати на зелених пасовищах. Він веде мене біля тихих вод. ... Ти готуєш стіл переді мною в присутності моїх ворогів”.

З іншого боку, кози незалежні, допитливі, їх важко пасти, тоді як вівці є послідовниками і потребують постійного догляду та захисту.

Як єврейський хлопчик, твій батько вирішив, що тобі пора взяти на себе обов'язки пастуха. Ви були з ним або вашим старшим братом або сестрою, коли вони пасли. Ви готові?

- a. Ви знаєте овець по імені, щоб вони пішли за вами?
- b. Ви вмієте керувати чи Ви водій; наприклад, ковбой?
- c. Чи знаєте ви, де знайти зелені пасовища та стоячу воду?
- d. Чи можете ви визначити та видалити їжу, яку вони не повинні їсти?
- e. Чи можете ви розпізнати хижаків, які мають намір убити або шелестять?
- f. Чи достатньо ви фізично сильні, щоб відбити ворога?
- g. Чи є у вас інструменти, необхідні для доглядання овець, і чи вмієте ви ними користуватися?

Пастухи євреїв у І ст

Євреї за часів Христа жили в невеликих селах приблизно по 100 осіб у кількох родинах. У кожного сільського генерала була синагога, де вони читали з доступних сувоїв, поклонялися і навчали своїх дітей Торі і Танаху. Час від часу відвідували мандрівні рабини, щоб навчити, підбадьорити та виправити.

Пастирство в церквах сьогодні (узагальнено)

Старійшини регулярно збираються разом, щоб приймати рішення для церкви в цілому. Вони наймають свого проповідника з кафедри та церковний персонал. При цьому вони делегують функції навчання та навчання.

Згадайте біблійних пастухів

Біблійний старійшина/пастух/наглядач/сторож/охоронець повинні мати:

- a. Тісні стосунки з Богом і християнами в його громаді.
- b. Гарне знання та розуміння вчень Христа та вчень Його апостолів, щоб підготувати християн до служіння (служіння) і привести їх до зрілості Божої природи.
- c. Здатність розпізнавати фальшиві вчення та надавати можливість тим, хто знаходиться під їх опікою, вчитися, розпізнавати та набувати здатності спростовувати такі вчення. Наприклад, у їхні часи було поширене вчення про те, що всяка плоть є злою. Ісус не міг бути в злій людській плоті; тому Він був лише фантомом – гностицизмом.
- d. Знання різниці між розумінням/думкою та лжевченням.
- e. Здатність керувати, не нав'язуючи думку іншим.
- f. Чітке розуміння духовних знарядь, необхідних для виконання пастирських функцій, і вміння їх використовувати для захисту тих, хто перебуває під його опікою, щоб вести співхристиян до духовної їжі, зрощувати їх до подоби Христа та захищати їх від духовних хижаків.

Якщо «кваліфікації» розглядалися як «риса характеру» або інструменти для виконання пастирської роботи, тоді вони набувають іншого значення; напр., не бойовий, не вільна гармата, не суперечливий; але ніжний, коли висловлює занепокоєння.

Функції пастухів:

- a. Навчити, нагодувати, спорядити і довести до зрілості.
- b. Заохочуйте, наставляйте, навчайте та зміцнюйте.
- c. Засудити лжевчителів та їхні лжевчення; як от:
 - 1) Той, хто заперечує Христа як Бога в людському тілі.
 - 2) Людина спасається, не очистившись кров'ю Христа.
 - 3) Спасіння заслуговується тим, що людина досягає.
- d. Сприяти єдності та злагоді.
- e. Потіште слабких і хворих фізично, але в першу чергу духовно.
- f. Шукайте та відновлюйте тих, хто відійшов або відходить.
- g. Моліться за себе, братів під вашою опікою та втрачених.
- h. Попереджайте про небезпеки, які підстерігають вас на життєвому шляху.
- i. Готуйте святих Божих до праці служіння (покажіть і розкажіть).

(1 Тимофія 3:2-7; Тита 1:6-11; 1 Петра 5:2-4; Дії: 20:28-30; Ефесян 4:11-15; Єзекіїля 34:2-5; 1 Фессалонікійців 5:12-14; Якова 5:14 і Луки 15:3)

«Ось є вірна приказка: хто хоче бути наглядачем, той прагне благородного завдання. Тепер наглядач має бути бездоганним, чоловіком лише однієї дружини, поміркованим, стриманим, поважним, гостинним, здатним навчати, не схильним до пияцтва, не жорстоким, але лагідним, не сварливим, не грошолобом. Він повинен добре керувати своєю сім'єю і стежити, щоб діти слухалися його з належною повагою. (Якщо хтось не вміє керувати своєю родиною, як він може піклуватися про Божу церкву?) Він не повинен бути нещодавно наверненим, інакше він може стати зарозумілим і підпасти під той самий суд, що й диявол. Він також повинен мати добру репутацію серед сторонніх, щоб не впасти в ганьбу та в диявольську пастку». (1 Тим. 3:1—7). Деякі ранні переклади мають «службу єпископа», а не наглядача.

Початок «наглядач» «офіс єпископа» Коментарі:

- a. Вірний і «Заслуговує на довіру» – (Таєр – той, хто переконаний, що Ісус є Месією та спокутною жертвою; Сильний – впевнений, правдивий і вірний).

- b. «Наглядач» або посада єпископа перекладається з грецького слова *episkopeés*, що означає сторож, вартовий, опікун або той, хто стежить за наглядачем. Вартові повинні спостерігати; опікуни повинні захищати, а інший термін - пастухи, які повинні годувати. Єпископ був титулом для різних державних чиновників, який пізніше використовувався для посад в католицьких та ангеліцинських організаціях (etymonline.com). Слова «офіс» немає в грецькому тексті.
- c. «Благородне завдання», хороша робота — це функція, а не офіс. Це робота або завдання від грецького слова *érgou* — дія, вчинок або зроблена річ.
- d. «Наглядач» походить від грецького слова *episkopeés*, у біблійній грецькій мові це дія, за допомогою якої Бог розглядає та досліджує шляхи, вчинки, характер людей, щоб визначити їхню долю відповідно, радісну чи сумну; перевірка, розслідування, відвідування, коли він досліджуватиме душі людей; тобто в час божественного суду. (Тайєра)
- Кінець «офіс наглядача».** Коментар

Бог дав характер, кваліфікацію, людей Він бажав виконувати функції навчання, навчання та охорони Свого народу. Павло звернувся до них у 1 Тимофія і Тита, як показано нижче. Особисте розуміння подано в колонці біля тексту Біблії.

1 Тимофію 3 і Титу 1. Особисте розуміння

твердо тримайтеся повідомлення	иста та вчення Його апостолів
вище докору	не піддається осуду
добра репутація, бездоганний	хороша репутація серед сторонніх осіб
чоловік однієї дружини	Не багатоженець, -не одружений, дружині не дали свідоцтва про розлучення
помірний, тверезий	використовує розсудливість
самоконтрольований	дисциплінований, не розгублений
респектабельний	охайність, хороша поведінка
гостинний	піклується про потреби інших
здатний навчати	потужний у спілкуванні
не піддається пияцтву	не пити надмірно, не бешкетник
не нападаючий (жорстокий)	не бойовий і не запальний
ніжний	добрий і уважний до інших
не сварливий	не сперечатися – сперечатися; наприклад, «Моє розуміння з Біблії»
не жадібний	не ставить матеріальні речі на перше місце
керувати власною родиною	сім'я живе в межах доходу, а не марнотратник
не бути нещодавно наверненим	потребує випробувань як християнин

Павло писав під час гонінь на християн євреями та римлянами. Тому ті, хто бажав пастирської роботи, були готові поставити на карту своє життя, щоб захистити своїх братів. Духовне благополуччя братів було важливішим за його фізичне тіло. Це була не посада честі, влади чи престижу, а небезпечна робота, яка вимагає:

1. Бажання захистити своїх побратимів, навіть якщо це коштувало життя.
2. Вміти навчати означає ефективно спілкуватися (від грецького слова *didaktikos* вправний у навчанні - Тайєр).
3. Терпіння - щоб не злетіти з рук і не поспішити судити.
4. Співчуття.

5. Чоловіки, відомі своїми інтимними стосунками як праведники, а не самозванці.

Попередження пасторам-навчальникам

Слова, сказані Єзекіїлем давно до Божих пастирів Ізраїлю під Старим Завітом, також стосуються Його духовних пастирів під Новим Завітом, які не виконують завдань, даних їм Богом.

«Було до мене слово Господнє: Сину людський, пророкуй на Ізраїлевих пастирів (їхніх провідників); пророкуй і скажи їм: Так говорить Господь Господь: Горе Ізраїлевим пастирям, що самі себе дбають! Хіба пастухи не повинні дбати про отару? Ви їсте сирну масу, одягаєтеся вовною і ріжете добірну худобу, а отари не дбаєте.

Ти не

- a. зміцнював слабких
- b. зцілював хворих
- c. перев'язав поранених.
- d. повернув бродячих
- e. шукали втрачене».

Хіба це не та робота чи функція, яку мають виконувати новозавітні пастирі?

Христос прийняв ці рішення для всіх конгрегацій – Його Церкви.

- Будьте вірні Христу і вченню апостолів.
- Робіть добрі справи, які прославляють Христа.
- Робіть учнів, навчаючи Христа розп'ятого.

Ті що приймають рішення

Якщо перераховані вище функції Пастухів, то прийняття рішень не включається. Конгрегація в цілому має функцію прийняття рішень.

Вони повинні вирішити -

- Яке вчення є біблійним чи фальшивими думками?
- Хто затверджує або уповноважує, де можна викладати?
 - a. На біблійному занятті в «будівлі церкви»
 - b. Домашнє вивчення Біблії
 - c. Використання заочного навчання
 - d. Індивідуальне або індивідуальне навчання
- Де зібрати тіло?
- Збирання разом з метою повчання один одного, спілкування чи мета проведення актів поклоніння як «богослужіння»?
- Чи визначені та наказані акти поклоніння?
- Чи потрібні приклади богослужінь, якщо так, то чи є певний порядок?
- Хто повинен піклуватися про вдів і сиріт?
- Хто вирішує, як і куди витрачати внески?
- Чи можна віддаватися конкретній роботі; наприклад, місіонерська робота, а не «церковна скарбниця»?
- Хто здійснює «нагляд» (що б це не було) місіонерської роботи?
- Що робити, коли хтось потрапив у гріх?
 - a. Надмірне вживання алкоголю
 - b. Розлучення
 - c. Залишаючи збираються разом
 - d. Блуд
 - e. Жадібний, брехливий, п'яниця, пліткар, не забезпечує сім'ю.

Павло застерігав ефеських старійшин: «Будьте пастирями Церкви Божої, яку Він купив власною кров'ю. Я знаю, що після мого відходу до вас увійдуть дики вовки і не пощадають отари. Навіть із ваших власних (серед старійшин/пастухів) люди постануть і спотворять правду, щоб відтягнути учнів за собою. Тож будьте насторожі!» (Дії 20:28-31)

Коментар: «Вовки», люди, які видають себе за християн з метою зради та знищення віри. «Стережіться лжепророків: вони приходять до вас в овечій шкурі, а всередині вони люті вовки». (Мт 7:15)

Як могли зайти старости в овечій шкурі «з вашого числа»?

- a. Процес їх відбору.
- b. Тіло християн не пов'язане одне з одним, щоб їхні вірування та думки були невідомі.
- c. Метод навчання та екіпірування неправильний, недостатній або переданий іншим.
- d. Не чуючи занепокоєння духовних тихих і тихих, звертаючи увагу на голоси вокалу або великих вкладників.
- e. Деякі чоловіки можуть агітувати за роботу, яку вони вважають владною та почесною посадою.

Духовні вовки — це люди в зборах, які визнають себе християнами, але мають небіблійні плани. Як можна запобігти тому, щоб вони не відволікали християн своїми вченнями? Воно полягає в тому, щоб озброїти і навчити Тіло знаннями шляхом відкритого обговорення поширених вчень, порівнюючи їх з біблійними істинами. Християни повинні вміти розпізнавати своє вчення як фальшиве. Християни повинні перестати бути слухачами, лише «підігрівачами лав», а стати серйозними дослідниками Божого Слова, отримуючи та беручи участь у багатьох настановах, обговореннях і повчанні від своїх, сторожів/пастухів та інших, обізнаних у Слові.

«Ти керував ними жорстоко й жорстоко. Отже, вони були розпорошені, бо не було пастуха, і коли вони були розпорошені, вони стали їжею для всіх диких тварин. Мої вівці блукали по всіх горах і на кожному високому пагорбі. розсіяні по всій землі, і ніхто їх не шукав і не шукав».(Езекиїль 34:1-6)

Тому ви, пастирі, послухайте слова Господнього: Як живий Я, говорить Господь Господь, тому що моїй отарі бракує пастуха, і вона була пограбована, і стала їжею для всіх диких звірів, і тому що моя отара пастухи не шукали моєї отари, але дбали про себе, а не про мою отару, отже, пастирі, послухайте слова Господнього: Так говорить Господь Господь: Я проти пастирів і буду нести їм відповідальність за мою отару. Я віддалю їх від пасти отари, і пастухи не зможуть більше годуватися. Я врятую свою отару з їхніх уст, і вона вже не буде їм на їжу».(Езекиїль 34:7-10)

“Сину людський, Я поставив тебе сторожем Ізраїлевого дому; тож послухайте слово, яке я говорю, і попередьте їх від мене. Коли я скажу нечестивій людині: «Ти точно помреш», а ти не попередиш її чи не промовиш, щоб відрадити її від його злих шляхів, щоб врятувати своє життя, ця нечестива людина помре за свій гріх, а я притягнути вас до відповідальності за його кров. Але якщо ти остережеш нечестиву людину, і вона не відвернеться від своєї злоби чи від своїх злих доріг, вона помре за свій гріх; але ти врятуєшся».(Езекиїль 3:17-19)

«Мої люди приходять... послухати ваші слова, але вони не втілюють їх у життя. Своїми устами вони висловлюють відданість, але їхні серця жадібні до несправедливої вигоди. Справді, для них ти не що інше, як той, хто співає пісні про кохання гарним голосом і добре грає на інструменті, бо вони чують твої слова, але не втілюють їх у життя». (Езекиїль (33:31-32)

Питання

1. Старійшина/пастир є тим, хто приймає рішення для збору, а не тим, хто навчає та наставляє.
Правда ____ Неправда ____
2. Старійшини — це церковна посада, а не те, що вони повинні робити, робота.

Правда ____ Неправда ____

3. Духовні вовки — це люди, які визнають себе «християнами» і мають небіблійні плани.

Правда ____ Неправда ____

4. Тільки старійшини/пастухи повинні знати про вовків сатани.

Правда ____ Неправда ____

Розділ 4

Чоловіки-слуги (Діаконос)

диякони

«Так само й диякони мають бути людьми, гідними поваги, щирими, не вживати багато вина і не гнатися за нечесною наживою. Вони повинні триматися глибоких істин віри з чистим сумлінням. Спочатку їх необхідно перевірити; а потім, якщо немає нічого проти них, нехай служать дияконами. Так само і їхні дружини мають бути жінками, гідними поваги, не балакучами, але поміркованими та гідними довіри в усьому. Диякон повинен бути чоловіком лише однієї дружини і повинен добре керувати своїми дітьми та домом. Ті, хто добре служив, здобувають чудове становище та велику впевненість у своїй вірі в Христа Ісуса». (1 Тим 3:8-13)

коментар:

- a. «Диякони» (грец. diakónous - гендерно нейтральний) - проти 8
- b. «Жінки» (грец. gunaikas) – (загалом, жінка будь-якого віку, незаймана, заміжня, вдова чи дружина залежно від контексту Стронга). проти 11
- c. «їх» немає в грецькому тексті. Дослівний переклад Янга говорить: «Жінки — так само серйозні, не брехливі обвинувачі, пильні, вірні в усьому». Додавши «їх» до англійського перекладу, значення було змінено з жінок-служниць, diakonous, на дружин чоловіків-слуг. проти 11
- d. «Диякон повинен бути чоловіком лише однієї дружини» виключає багатоженців і чоловіків, які розлучаються з дружиною без свідцтва про розлучення, отже, вони все ще одружені з розведеною дружиною. Тут диякон походить від грецького слова diakonos (називний відмінок однини чоловічого роду за виноградними лозами). проти 12

коментар: На жаль, слово диякон означало посаду або посаду в церкві Англії. Якби грецьке слово було перекладено як слуга, було б менше плутанини.

Коментар: Усі християни є священиками, щоб служити Богу. Таким чином, усі є діаконами, слугами, чоловіком і жінкою, які виконують ті самі функції, які Бог наказав виконувати Адаму та Єві, але духовні, а не фізичні. Як от:

Слухатися— Якщо ти любиш Мене, то будеш зберігати Моє наказ — не їж плодів з дерева пізнання добра і зла.

Робота— Як побачиш нагоду, то роби добро — доглядай за городом.

Відтворити— посадіть зерно євангелії, оскільки воно є силою спасіння — плодіться, розмножуйтесь і наповнюйте землю.

Оскільки ці діакони мають подібні риси характеру та кваліфікацію, як і пастирі, їх робота повинна бути тісно пов'язана.

Церква Христова порівнюється з нашим фізичним тілом, вона також має багато робочих частин, які виконують різні функції. Якщо ці «церковні» частини тіла не функціонують, «церковне» тіло знаходиться в ослабленому стані. Воно зів'яне і загине.

Робота чоловіків із рисами характеру, подібними до пастухів, не визначена, тому будь-яке розуміння є інтерпретацією чи думкою.

Нижче цитується урок Джо Маккінні:

«У певному контексті термін «дияконос» набуває додаткового конкретного значення та значення, коли він стосується групи слуг з унікальними духовними якостями, як у 1 Тимофія 3, де він був транслітерований як диякон. У певному сенсі це була корисна практика, оскільки вона звертає увагу на те, що певних християн обрано для особливого служіння, ймовірно, допомагаючи наглядовим вартовим у їхній духовній функції.

«Хоч ми маємо певне переконання щодо роботи християн, які мають ці особливі кваліфікації, ми ніколи не повинні бути настільки догматичними, щоб думати, що це останнє слово на цю тему. Ми повинні пам'ятати певні біблійні істини про Тіло Христове, щоб будь-яке тлумачення відповідало цим істинам. Оскільки їхні якості характеру та досвід уже підтверджені, розумно припустити, що вони допомагають старійшинам у їхній духовній роботі щодо піклування про духовні потреби церкви, особливо ті потреби, які є терміновими. Дякони не є «молодшими старійшинами», хоча їхня робота була б подібна до роботи, яку виконують пастухи, і цей досвід міг би стати гарною підготовкою для цих чоловіків, щоб одного разу захотіти або прагнути до функції опікуна, сторожа чи вартового.

«Тіло Христа, живе, зростаюче і борюче царство, живий організм, має багато динамічних потреб, які постійно змінюються.

«Виникають проблеми, з'являються потреби, трапляються надзвичайні ситуації: хтось хворіє, інший втрачає роботу, сваряться сім'ї, батьки мають проблеми з дітьми, люди гинуть і сім'ї треба розраджувати, потрібно розвивати важливі служіння. Не всі потреби в церкві є динамічними, але багато з них є, і часом вони є непередбачуваними або навіть надзвичайними. Коли ці потреби з'являються, їх необхідно задовольнити, і задовольнити прямо зараз! Хто буде задовольняти ці потреби церкви? Хто служитиме? Хто такі служителі церкви?

«Візьміть до уваги, що протягом першого століття кожного разу, коли християнин не міг зібратися, це хвилювало всіх. Чи римська влада заарештувала його за віру? Чи секта євреїв завдала йому фізичної шкоди? Якщо так, то християнській родині або їхнім сторожам було б доречно попросити брата, який живе неподалік, пройти й перевірити його благополуччя та задовольнити будь-яку нестачу.

«Усі християни є слугами. Всі покликані служити. Церква може закликати будь-кого для задоволення потреб (служіння). Це залежить від ситуації. Наприклад, у сфері фінансів церква повинна обрати людину з хорошими знаннями бухгалтерського обліку, яка заслуговує на довіру та має чесність і чесність, необхідні для виконання цієї роботи. Але чи справді такій людині необхідно бути одруженим і мати дітей, щоб бути скарбником церкви? Чи має ця особа ці духовні якості? Будь-який християнин може і повинен служити в якійсь сфері, незалежно від спеціальної кваліфікації. Він просто повинен мати кваліфікацію, щоб виконувати цю конкретну роботу. Але всі християни, чоловіки чи жінки, повинні і можуть служити в якійсь області.

«Зараз, коли виникають динамічні потреби; тобто коли трапляються надзвичайні ситуації, як правило, немає ані часу, ані можливості досліджувати таланти та досліджувати характер братів, щоб виявити, хто може служити цій конкретній потребі в цей момент. Церкві потрібна група слуг, уже духовно кваліфікованих; підтверджені та ідентифіковані, кого можна викликати для допомоги пастухам/старійшинам/сторожам у непередбачуваних ситуаціях, коли потреба має надзвичайний характер і її потрібно негайно вирішити». (Кінець цитати Джо Маккінні.)

Наведені вище кваліфікації дияконоса включають бути чоловіком однієї дружини та добре керувати своїми дітьми та домом, не можна застосовувати до всіх дияконосів, оскільки всі християнські чоловіки та жінки є слугами дияконоса. Отже, функції чоловіків із такими якостями мають відрізнятися від інших чоловіків чи жінок-дияконоса.

Деякі люди припускають, що семеро обраних Єрусалимською церквою в Діяннях піклуватися про потреби грецьких вдів були дияконами. Але вони не називаються дияконами, не вказуються їхні кваліфікації та невідомо, чи всі семеро відповідали рисам характеру, описаним у 1 Тимофію.

Сьогодні багато хто вважає роботу старійшин над духовними справами, тоді як диякони є людьми над фізичними справами. Здається, це неправильне розуміння, оскільки таким чином робота всіх інших членів Тіла, чоловіків чи жінок, сильно обмежується. Насправді, якщо старійшини виконують духовну роботу, а диякони — фізичну, то для служителів, які не є дияконами, не залишається роботи. Але це не так, оскільки Петро, звертаючись до вигнанців із Розсіяння, стверджує в 1 Петра 4:10: «Кожен, отримавши дар, користуйтеся ним, щоб служити один одному, як добрі доморядники різноманітної Божої благодаті». Слово «кожен» включає чоловіків і жінок зі спеціальною кваліфікацією або без неї. Якщо «кожен» не включає жінок, тоді Павло помилявся, стверджуючи в Римлянам 16:1, що Фібі був диякономом, слугою.

Сучасна концепція, згідно з якою диякони піклуються про фізичні потреби пастви, наприклад, догляд за будівлею та територією, не походить із практики Нового Завіту, оскільки в Новому Завіті немає записів про те, щоб будь-яке зібрання християн володіло або підтримувало фізичні приміщення. Потреби церкви в період гонінь полягали в потребах людей, а не в майні чи речах. Це актуально і сьогодні, оскільки церква — це не власність людей.

Чоловіки названі поіменно

«Варнава (що означає син підбадьорення), левіт, родом з Кіпру, продав поле, яке належало йому, і приніс гроші, і поклав їх до ніг апостолів». (Дії 4:36-37)

«Тож Варнава пішов у Тарс шукати Савла, і, знайшовши його, привів до Антіохії. Цілий рік вони зустрічалися з церквою і навчали дуже багато людей». (Дії 11:25-26)

«У церкві в Антіохії були пророки та вчителі: Варнава, Симеон, якого звали Нігер, Луцій Кірінейський, Манаїн, член двору тетрарха Ірода, і Савл. Коли вони поклонялися Господу та постили, Дух Святий сказав: Виділіть Мені Варнаву та Савла на діло, до якого Я їх покликав. Тоді після посту й молитви вони поклали на них руки й відпустили». (Дії 13:1-3)

«Через деякий час Пол(Савл) сказав Варнаві: «Повернімося і відвідаймо братів у всіх містах, де ми проповідували слово Господнє, і подивимось, як вони живуть». Варнава хотів взяти з собою Івана, якого також звали Марком, але Павло не вважав за потрібне брати його, тому що він залишив їх у Памфілії і не продовжував з ними роботу. У них виникла така різка суперечка, що вони розійшлися. Варнава взяв Марка і відплив на Кіпр». (Дії 15:36-40)

«Вітає вас мій спів'язень Аристарх, а також Марко, двоюрідний брат Варнави». (Кол 4:10)

«Вітає вас Епафрас, спів'язень мій у Христі Ісусі. Так само й Марк, Аристарх, Димас і Лука, мої співробітники». (Филимон 23-24)

«Зроби все можливе, щоб швидше прийти до мене, бо Димас, бо він полюбив цей світ, покинув мене і пішов у Солунь. Крескент пішов у Галатію, а Тит у Далмацію. Зі мною тільки Люк. Візьміть Марка і візьміть його з собою, бо він допомагає мені в моєму служінні». (2 Тим 4:9-12)

«Ми прийшли до Дервії, а потім до Лістри, де жив учень на ім'я Тимофій, мати якого була єврейкою і віруючою, а батько — греком. Брати в Лістрі та Іконії відгукувалися про нього добре». (Дії 16:1-3)

«Коли Сила і Тимофій прийшли з Македонії, Павло присвятив себе виключно проповіді, свідчити юдеям, що Ісус є Христос». (Дії 18:5)

«Він послав двох своїх помічників, Тимофія та Ераста, до Македонії, а сам залишився в провінції Азії трохи довше». (Дії 19:22)

«Тому я закликаю вас наслідувати мене. Тому я посилаю до вас Тимофія, мого сина, якого я люблю, який вірний у Господі. Він нагадає вам про мій спосіб життя в Христі Ісусі, який узгоджується з тим, чого я навчаю всюди в кожній церкві» (1 Кор. 4, 16-17).

«Я сподіваюся в Господі Ісусі незабаром послати до вас Тимофія, щоб і я звеселився, коли дізнаюся про вас. У мене немає нікого, як він, хто щиро зацікавлений у вашому добробуті. Бо кожен дбає про свої інтереси, а не про інтереси Ісуса Христа. Але ви знаєте, що Тимофій випробував себе, тому що, як син свого батька, він служив зі мною в праці Євангелії».(Фил 2:19-22)

«Але Бог, що потішає знедолених, потішив нас приходом Тита, і не тільки його приходом, але й тією потіхою, яку ти йому дав. Він розповів нам про твою тугу за мною, про твою глибоку скорботу, про твою палку турботу про мене, так що моя радість була більшою, ніж будь-коли».(2 Кор. 7:6-7)

«Що ж до Тита, то він мій товариш і співробітник між вами; а наші брати — представники церков і честь Христа».(2 Кор 8:23)

«У ті дні, коли кількість учнів збільшувалася, грецькі юдеї серед них нарікали на єврейських євреїв, бо їхні вдови були недоглянуті при щоденному розподілі їжі. Отже, Дванадцять зібрали всіх учнів разом і сказали: «Було б неправильно, щоб ми нехтували служінням Слова Божого, щоб служити за столами». Брати, виберіть із себе сімох мужів, які, як відомо, сповнені Духа й мудрості. Ми передамо цю відповідальність їм і звернемо увагу на молитву та служіння слову». Ця пропозиція сподобалася всій групі. Вони вибрали Стефана, чоловіка, сповненого віри і Святого Духа; також Філіп, Прокор, Ніканор, Тимон, Пармен і Микола з Антіохії, навернений у юдаїзм».(Дії 6:1-6)

«А Степан, чоловік, повний Божої благодаті та сили, творив великі чуда та знамення серед людей. Однак опозиція виникла з боку членів синагоги вільновідпущеників (так її називали) — євреїв Кіреней та Александрії, а також провінцій Кілікії та Азії. Ці люди почали сперечатися зі Степаном, але не змогли протистояти ні його мудрості, ні Духу, яким він говорив».(Дії 6:8-10)

«Але Савл почав руйнувати церкву. Ходячи від дому до дому, він витягував чоловіків і жінок і саджав їх у в'язницю. Ті, що були розпорошені, проповідували слово всюди, куди йшли. Пилип зійшов до міста в Самарії і проповідував там Христа».(Дії 8:3-6)

«У Дамаску був учень на ім'я Ананія». ... «Ананій пішов до дому і увійшов туди. Поклавши руки на Савла, він сказав: «Брате Савле, Господь Ісус, який з'явився тобі на дорозі, коли ти йшов сюди, послав мене, щоб ти прозрів і сповнився Святого Духа». Відразу щось схоже на луску впало з очей Савла, і він знову став бачити. Він устав і охрестився, і, поївши, відновився».(Дії 9:10...17-19)

«У цей час деякі пророки зійшли з Єрусалиму до Антіохії. Один із них, на ім'я Агаб, підвівся і через Духа передрік, що лютий голод пошириться на весь римський світ».(Дії 11:27-28)

«Пилип євангеліст, один із семи. У нього було чотири незаміжні дочки, які пророкували. Після того, як ми пробули там кілька днів, прийшов з Юдеї пророк на ім'я Агав. Підійшовши до нас, він узяв пояс Павла, зв'язав ним собі руки й ноги й сказав: «Дух Святий говорить: «Таким чином єрусалимські юдеї зв'яжуть власника цього пояса й віддадуть його язичникам. ...»(Дії 21:8-11)

"Вони(Павло і Варнава) виникла така різка суперечка, що вони розійшлися. Варнава взяв Марка і відплив на Кіпр, але Павло вибрав Силу й пішов, відданий братами милості Господа. Він пройшов Сирію та Кілікію, зміцнюючи церкви». (Дії 15:39-41)

«Филимону, нашому милому другу і співробітнику, Апфії, нашій сестрі, Архипу, нашому товаришу, і Церкві, що збирається у вашому домі: благодать вам і мир від Бога, Отця нашого, і Господа Ісуса Христа. ... Я чую про вашу віру в Господа Ісуса і вашу любов до всіх святих».(Филимон 1-3, 5)

«Я звертаюся до вас(Філемон) для мого сина Онисима, який став моїм сином, коли я був у кайданах. Раніше він був непотрібний тобі, а тепер став корисним і тобі, і мені». (Филимон 10-11)

«Вітає вас мій співв'язень Аристарх, а також Марко, двоюрідний брат Варнави». (Кол 4:10)

«Вітає Епафрас, один із вас, слуга Христа Ісуса. Він завжди бореться в молитві за вас, щоб ви могли твердо стояти в усій Божій волі, зрілі й у повній впевненості». (Кол 4:12-14)

Питання

1. Оскільки всі християни є священиками, їх завданням є служіння Богу.
Правда ____ Неправда ____
2. Християни, які отримують дари для служіння
 - a. ____ Проповідники
 - b. ____ Місіонери
 - c. ____ Старійшини/Пастухи
 - d. ____ Чоловіки
 - e. ____ Жінки
 - f. ____ Все вищезазначене
3. Слуги, які виявили риси характеру, мабуть, допомагають пастухам у виконанні їх функції заохочення та напучення.
Правда ____ Неправда ____

Розділ 5

Жінки-служниці (Діаконос)

«Бо всі ви, хто в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися. Немає ні юдея, ні грека, немає ні раба, ні вільного, немає ні чоловічої статі, ні жіночої; бо всі ви одне у Христі Ісусі» (Галатам 3:26-28). Бог не упереджений. (Дії 10:34) Усі є священиками, щоб служити Богові. (Об'явлення 5:10)

Грецьке слово *diakonos* є гендерно нейтральним, або чоловічим, або жіночим. Латинське слово для *diakonos* — *minister*, а англійське — *servant*. *Diakonos* або його варіанти зустрічаються в Новому Завіті 28 разів, один з яких відноситься до Феби, служниці (*diákonon*) і двічі як диякона в Посланні до Филип'ян 1:1, 1 Тимофію 3:8-13 і Римлянам 16:1.

«Тепер ви є тілом Христовим і окремо його членами. І Бог призначив у церкві спочатку апостолів, друге пророків, третє вчителів, потім чудеса, потім дари зцілення, допомоги, управління та різні види мов». (1 Кор 12:27-29)

Бог через Павла визначив риси характеру для пастирської функції. Слідкуючи за характером або кваліфікацією цих чоловіків, Павло обговорює риси характеру, кваліфікацію слуг, які, очевидно, допомагають у цій важливій роботі наглядців, сторожів, опікунів, вартових. Функції інших членів Тіла є такими ж важливими, необхідними, суттєвими та незамінними незалежно від того, виконує їх чоловік чи жінка.

Жінки, ідентифіковані за іменем

У Новому Завіті кілька жінок ідентифікуються за іменами, тоді як такі слова, як усі, кожна, кожна, включають чоловіків і жінок. Досліджуючи діяльність Божого діаконоса, можна визначити, чи є якісь функції, які християнки повинні або заборонені виконувати.

«Але чоловік на ім'я Ананій зі своєю дружиною Сапфірою продав частину майна, і з відома своєї дружини він залишив собі частину прибутку... близько трьох годин його дружина прийшла, не знаючи, що сталося. А Петро сказав їй: Скажи мені, чи ти за стільки продала землю? І вона сказала: «Так, за стільки». Але Петро сказав їй: «Як це ви змовилися випробувати Духа Господнього?» (Дії 5:1-2; 7-9)

Коментар: Сапфіра та Ананій збрехали Святому Духу, це був навмисний гріх.

«В Йоппії була учениця на ім'я Тавіта, що в перекладі означає Серна. Вона була сповнена добрих справ і діл милосердя». (Дії 9:36)

коментар:Тавіта, Серна, допомагала бідним, роблячи добро і милосердя. Діяльність, що виконується за межами зборів.

«Він (Петро) пішов до дому Марії, матері Івана, якого інше ім'я було Марко, де багато зібралися разом і молилися». (Дії 12:12)

коментар:Марія використовувала свій будинок, щоб святі збиралися разом. У цьому випадку зібрання було з метою молитви за безпеку всіх християн, але особливо за Петра, оскільки незадовго до цього Ірод обезголовив Якова.

«І після того, як вона (Лідія) охристилася, вона закликала нас, кажучи: «Якщо ви визнали мене вірною Господу, приходьте до мого дому і залишайтеся». І вона перемогла нас». (Дії 16:15)

коментар:Лідія використовувала своє майно, щоб піклуватися про потреби Павла та тих, хто його супроводжував.

«І деякі з них були переконані та приєдналися до Павла та Сили, як і багато побожних греків і чимало провідних жінок». ... «Тепер ці євреї (чоловіки та жінки) були більш благородними, ніж ті в Солуні; вони прийняли слово з усією охотою, щодня досліджуючи Святе Письмо, щоб побачити, чи це так. Тому багато з них увірували, а також немало гречан, поважних жінок і чоловіків». ... «Але деякі чоловіки приєдналися до нього й увірували, серед них також Діонісій Ареопагіт і жінка на ім'я Дамарія та інші з ними». (Дії 17:4, 11-12, 34)

коментар:— повірив Дамаріс. Можливо, вона була видатною афінянкою, оскільки була на Ареопазі, коли Павло виступав.

«Після цього Павло залишив Афіни й пішов у Коринф. І він знайшов єврея на ім'я Акіла, родом із Понту, який нещодавно прибув з Італії зі своєю дружиною Прісциллою. ... Один юдей на ім'я Аполлос, родом з Олександрії, прибув до Ефеса. Він був красномовною людиною, обізнаною зі Святим Письмом. Він був навчений Господньою дорогою. І, будучи палаючим духом, він говорив і навчав точно про Ісуса (як записано в Старому Завіті), хоча він знав лише хрещення Івана. Він почав сміливо говорити в синагозі, але, почувши його, Прискилла й Акіла взяли його й точніше пояснили йому дорогу Божу». (Дії 18:1-2; 24-26)

коментар:«Вони», Акіла та його дружина Пріскилла, навчали Аполлоса не лише Акілу.

«На другий день ми вирушили й прийшли в Кесарію, і ввійшли в дім євангеліста Пилипа, який був одним із семи, і залишилися в нього. У нього було чотири незаміжні дочки, які пророкували». (Дії 21:8-9)

Коментар: Філіпові дочки пророкували. З 1 Коринтян 14:21 ми дізнаємося, що пророцтва призначені для віруючих. Немає вказівок на те, що вони пророкували лише жінкам або лише не зібраними.

«Я доручаю вам нашу сестру Фібу, служницю церкви в Кенхреях». (Римлянам 16:1)

Коментар: Деякі Біблії транслітерують *diákonon* як дияконису. Але кожна людина, чоловік чи жінка, у Христі є слугою, *diákonon*, у Тілі Христовому, а також священиками для служіння Богові. Біблія нічого не говорить про тип

служіння Феби. Ми знаємо лише те, що вона служила. Ми також знаємо, що вона не відповідала унікальним вимогам для роботи слуг, дружина яких перекладена як диякони в 1 Тимофія 3:12.

«Вітайте Прискиллу та Акилу, моїх співробітників у Христі Ісусі, що жертвували своїми шиями за моє життя, яким не тільки я дякую, але й усі церкви поган. Вітайте також церкву в їхньому домі. Вітайте мого улюбленого Епенета, який був першим наверненим до Христа в Азії. Привітайте Марію, що потрудилася для вас. Вітайте Андроника та Юнію, родичів моїх і товаришів по в'язнях».(Римлянам 16:3-7)

Коментар: Ми не знаємо, яку роботу виконувала Мері. Однак ми знаємо, що вона не була лінивою, бо багато працювала.

«Церкви Азії шлють вам вітання. Сердечно вітають вас у Господі Акила та Пріска (Прискилла) з домашньою церквою». (1 Коринтян 16:19)

Коментар: дім Прісцилли й Акили був відкритий для зборів християн.

«Благаю Єводію і благаю Синтихію погодитися в Господі. Так, я також прошу тебе, вірний товаришу, допоможи цим жінкам, які трудилися пліч-о-пліч зі мною в євангелії разом із Климентом».(Филип'ян 4:2-3)

Коментар: Ці жінки, очевидно, були з Філіпп. Вони допомагали Павлу навчати Євангелія. Вони зробили більше, ніж просто присутні, щоб усунути будь-яку видимість недоречності. Вони навчали євангелії, працюючи з Павлом і Климентом.

«Мені пригадується твоя щира віра, віра, яка спочатку жила у твоїй бабусі Лоїді та твоїй матері Євніке, а тепер, я впевнений, живе і в тобі». (2 Тимофія 1:5)

коментар:Свою віру вони передали родині.

«Филимону, нашому улюбленому співробітнику, і Апфії, нашій сестрі, і Архипу, нашому товаришу, і церкві в вашому домі». (Филимон 1-2)

коментар:«Апфія» — християнка, відома Павлу та Филимону.

Жінки інклюзивними словами - усі, кожна та кожна

«Тож ті, що прийняли його слово, охрестилися, і приєдналося того дня близько трьох тисяч душ». (Дії 2:41)

коментар:«Ті, хто прийняв Його Слово» включають чоловіків і жінок.

«Учні вирішили, кожен за своїми можливостями, послати допомогу братам, які жили в Юдеї». (Дії 11:29)

коментар:«Усі» включають жінок, тому жінки допомагали визначитися.

«Тоді апостоли та старші з цілою церквою вважали за добре вибрати людей з-поміж них і послати їх до Антіохії з Павлом і Варнавою». (Дії 15:22)

коментар:«Вся церква» включає жінок. Тому жінки брали участь у виборі.

«Отож, коли їх відправили, вони спустилися до Антіохії, і, зібравши громаду, передали листа. І, прочитавши його, вони зраділи його підбадьоренням».(Дії 15:30-31)

коментар:«Збір» включав жінки, які слухали і раділи.

«Тоді він наказав сотнику тримати його під вартою, але мати певну свободу і щоб нікому з його друзів не дозволяли піклуватися про його потреби». (Дії 24:23)

коментар:«Друзі» включали чоловіків і жінок, які піклувалися про потреби Павла.

«Кожній людині, яка чинить зло, перше юдеєві, а потім і еллінові, буде горе й утиск, але слава, честь і мир кожному, хто чинить добро, перше юдеєві, а потім еллінові. Бо Бог не дивиться на обличчя».(Римлянам 2:9-11)

коментар:«Кожна людина» не робить різниці між чоловіками та жінками, які роблять добро чи зло.

«Бо всі ви сини Божі через віру в Христі Ісусі. Бо всі ви, хто в Христа хрестилися, у Христа зодягнулися. Немає юдея, ані грека, нема раба, ані вільного, нема чоловічої статі й жіночої, бо всі ви одне в Христі Ісусі».(Галатам 3:26-29)

коментар:Син мав законне право на спадщину батька. Але «скільки з вас» охрестилися, були й жінки. Тоді жінки у Христі отримали право на спадщину. Потім Павло згадує, що ті, хто у Христі, єдині. Ніхто в Христі не є християнином другого сорту, бо всі є слугами та священиками, щоб служити Богові. (1 Петра 2:16 і Об'явлення 1:6)

«Вітає вас та, що у Вавилоні, також вибрана». (1 Петра 5:13)

коментар:«Вона» може бути або християнкою, або збором християн – не знаю.

«Старійшина вибраний пані та її дітям, яких я правдиво люблю, і не тільки я, але й усі, хто знає правду». (2 Івана 1:1)

коментар:«Обраною жінкою» може бути або християнка, або збори християн – не знаю.

Терміни «все, кожен» включають жінок. Отже, жінки повинні брати участь, щоб Тіло Христа функціонувало як єдине тіло, інакше частина тіла вважатиметься опорою для тіла або мертвою.

Жіноча діяльність і ставлення

«Отже, чи ти(чоловік чи жінка) їжте, чи пийте, або що робите, все робіть на славу Божу. Не ображайте ані юдеїв, ані греків, ані Церкви Божої, так само як і я намагаюся догоджати всім у всьому, що роблю, шукаючи не своєї користі, але для багатьох, щоб вони спаслися. Будьте моїми наслідувачами, як я Христа. Тепер я хвалю вас, тому що ви пам'ятаєте мене в усьому і зберігаєте традиції, навіть якщо я їх вам передав. Але я хочу, щоб ви знали, що кожній людині голова Христос; а голова жінки - чоловік, а голова Христа - Бог. Кожен, хто молиться або пророкує з покритою головою, ганьбить свою голову (Христа). Але кожна жінка, яка молиться або пророкує (не заборонено) з відкритою головою, ганьбить свою голову; бо це одне й те саме, якби вона була поголена. Для якщо жінка не покрита чадрую нехай також вона буде стрижена, але якщо жінці соромно бути стриженою або поголеною, нехай покривається».(1 Коринтян 10:31–11:6)

коментар:

- завжди шукайте благополуччя іншої людини – 10:24
- що б ти не робив, прославляй Бога – 10:31
- чоловіки та жінки, не ганьбять свою голову – 11:4
- не ставтеся до фінансово бідного християнина як до неповноцінного – 11:21
- не вважайте свій духовний дар важливішим – 12:
- любов найважливіша - вона триває вічно. – 12:31-13:13
- заохочуйте, поважайте, шануйте один одного і особливо тих нести відповідальність за своє благополуччя, уникати плутанини – 14.

коментар: «Не ображайте ні євреїв, ні греків» означає не ставати причиною того, щоб християнський брат або сестра втратили віру, ігноруючи їхні звичаї та традиції.

коментар:«Традиція» від грецького слова *paradóseis*, що означає зміст вчення. (Тайєра)

Коментар: «Пророкувати» від грецького слова *profeeteuo*, що означає передрікання майбутніх подій, що стосуються царства Божого, або виголошувати, проголошувати те, що можна знати лише через божественне одкровення. (Тайєра)

коментар: «Кожен чоловік» від грецького слова *andrós*, що означає або чоловік, або чоловік залежно від контактів.

Коментар: «Кожна жінка» від грецького слова *gunaikós*, що означає або жінка, або дружина.

коментар: «Пострижені або поголені» — жінки, у яких було стрижене волосся, вказували на покарання за розпусу або подружню зраду. (Адам Кларк)

Коментар: Павло нагадує коринтянам, що повага і шана є надзвичайно важливими, ймовірно, більше, ніж звичай під час молитви чи пророкування. Звичай того часу полягав у тому, щоб чоловіки знімали головний убір у присутності начальника, а жінки не з'являлися на людях без убору. Отже, покривання голови було актом праведності чи звичаєм поваги та шани? За таку неповагу чоловік міг розлучитися з дружиною, не маючи її голови. Засудження Павла виглядає як ганьба Бога чоловіком, який не знімає свого головного убору, і жінкою, яка ганьбить чоловіка, відповідального за її благополуччя (чоловіка, батька чи старшого брата), не покриваючи голову покривалом. Обидва порушують традиції та звичаї поваги у своєму суспільстві, або законні права, можливо, передбачають прийняття язичницьких практик. Це не забороняє ні чоловікам, ні жінкам молитися чи пророкувати. Але свобода людини і свобода в Христі ніколи не повинні призводити до неповаги до інших або призводити до неї.

«Дружина повинна (за зобов'язанням) мати символ влади (влади) на голові через ангелів. Тим не менш, у Господі жінка не є незалежною від чоловіка і чоловік від жінки; бо як жінка була створена з чоловіка, так і чоловік тепер народився від жінки. І все від Бога. Розсудіть самі: чи годиться дружині молитися Богу з непокритою головою? Хіба сама природа не вчить вас, що якщо чоловік носить довге волосся, це для нього ганьба, а якщо у жінки довге волосся, то це її слава? Бо волосся дано їй на покривало. Якщо хтось схильний до суперечок, то ми не маємо такої практики, як і церкви "Бога". (1 Коринтян 11:10-16)

коментар: Дії жінки, яка не поважає свого чоловіка, свого голову, некоректні.

коментар: У часи до і після Христа, коли Рим правив світом, більшість жінок вважалися під владою або владою чоловіків. Для заміжніх жінок покривало, що покривало волосся, 1) означало її сімейний стан, 2) її підпорядкування статусу чоловіка як голови, 3) вказівку на скромність і чистоту і 4) захищало її від домагань чоловіків. Жінок без чадри вважали бунтарками, часто повії з коротко підстриженим волоссям, стриженими або поголеними головами. Звичаї в одній культурі не є обов'язковими, як закон в інших культурах. Сьогодні в деяких регіонах світу; Наприклад, в Індії жінки носять символи свого сімейного стану. Після укладення індуїстського шлюбу дружина ніколи не повинна залишати оголені руки. Вона повинна завжди носити браслети, щоб означати, що вона заміжня.

коментар: Фата (грецьке *palla*) була символом заміжньої жінки, а в їхній культурі ознакою авторитету чоловіка.

коментар: Ті, хто в Христі «незалежні від», означають не вищих чи нижчих, а рівних за цінністю Богові та необхідних у Його царстві. Рівний у Христі не змінює Божої вказівки про те, що чоловік несе відповідальність за сім'ю і що жінка за створенням була його помічницею та супутником, а не слугою. Будь-які дії, які вона робить, суперечать вченням Христа та Його апостолів або місцевим звичаям, тому громада вважає її дії недоречними, вона ганьбить свого чоловіка та не сприяє справі Христа.

коментар: Повсякденна діяльність повинна демонструвати повагу та шану, що сприяє єдності в усіх стосунках у сім'ї, громаді, на роботі, в уряді чи церкві, незалежно від того, зібрано чи ні. Кожен у Христі, чоловік чи жінка, має рівний духовний статус перед Богом.

«Що ж, брати, коли ви збираєтеся разом, кожен має гімн, 1 урок, одкровення, мову, 2 або тлумачення. Нехай все робиться для розбудови (заохочення). Якщо хтось (чоловік чи жінка) говорить мовою, нехай буде лише двоє або щонайбільше троє, і кожен по черзі (послідовно), і нехай хтось (чоловік чи жінка) тлумачить. Але якщо немає кому тлумачити, нехай кожен із них (чоловік чи жінка) мовчить у церкві (зібраному тілі Христовому) і говорить собі (не за статтю) і Богу. Нехай два чи три пророки (не залежно від статі) говорять, а інші (не залежно від статі) нехай зважують сказане. Якщо іншому, хто там сидить, буде зроблено одкровення, нехай перший мовчить. Бо всі ви можете пророкувати один за одним, щоб усі навчилися і всі були підбадьорені, а духи пророчих коряться пророкам. Бо Бог не є Бог сум'яття, а Бог миру. Як і в усіх церквах (конгрегаціях чи зібраннях) святих, жінки (ваші жінки, дружини – KJV, NKJV, YLT) повинні зберігати тишу в церквах (ekklesíais – зібрання). Їм бо не дозволено говорити,⁴ але повинні коритися, як і Закон говорить. Якщо вони хочуть чогось навчитися, нехай запитають своїх чоловіків (ándras – будь-яка особа чоловічої статі, чоловік – PC Bible Study Biblesoft) вдома. Бо соромно жінці говорити в церкві». (1 Коринтян 14:26-36)

коментар: Християни в Коринті були зібрані разом як Тіло Христа, де вони співали, навчали (didacheén),⁵ давали одкровення та розмовляли іншими мовами через перекладачів. Метою зібрання було заохотити християн залишатися вірними та творити добрі справи. Промовці, чоловіки чи жінки, яких не могли зрозуміти через відсутність перекладача, мали мовчати. Хаос і плутанина, спричинені тим, що всі одночасно молилися, говорили чи співали, змушували б відвідувачів думати, що «ти з глузду з'їхав», і заважали почути Боже послання. Дозволити кожному говорити чи співати поспіль, один за одним, є повагою до Бога та ближніх.

Коментар: «Два чи три пророки говорять» – пророк це чоловік або жінка, через яких говорить Бог. (3 грецького лексикону Теєра)

Коментар: Все ще торкаючись теми підтримання порядку, Павло наказує коринфським жінкам мовчати і не перебивати свого (ідіозного – власного) чоловіка, але почекаати і запитати його, коли ви прийдете додому. Інструкції Павла не стосувалися християнських жінок, чиї чоловіки були язичниками, померли або покинули їх. Головне – поважати свого чоловіка, який навчав, і поважати інших – чоловіків, жінок чи гостей. Отже, «закон», ймовірно, стосується правил або традицій синагоги.

коментар:Зібравшись разом, усі християни мають брати участь в упорядкованій манері, поважаючи інших, а не всі говорити одночасно, створюючи плутанину та хаос. Жінки не повинні ставити під сумнів або оскаржувати коментарі чоловіка, відповідального за їхнє благополуччя, будь то їхній чоловік, батько чи брат, або виявляти неповажне ставлення, особливо до будь-якого чоловіка.

«Отже, як вибранці Божі, святі й улюблені, зодягніться в серця милосердні, доброти, смиренність, лагідність і довготерпіння, ... Слово Христове нехай вселяється в вас рясно, навчаючи та наставляючи один одного в усій мудрості, співаючи псалми та гімни і духовні пісні, з вдячністю в серцях Богові».(Колосян 3:12, 16)

Коментар: До «обраних» належать жінки та чоловіки. Обидва повинні навчати і наставляти в мудрості, знанні. Інструкція нічого не говорить про те, чи це робити приватно чи на зборах. У тексті стверджується, що навчання й застереження виконуються піснею в серці до Бога. Але щоб навчати і напучувати один одного, потрібно говорити від серця, будь то письмові чи усні слова.

¹Psalmón Strong's NT#:1568; Wine's Expository Dictionary - в першу чергу позначає «удар або посмикування пальцями (на музичних струнах)»; тоді «священна пісня, що співається під музичний супровід, псалом. Номери та конкорданс Стронга — музичний твір; тобто священна ода (у супроводі голосу, арфи чи іншого інструменту; «псальма»); разом, книга Псалмів Лексикон Тайєра - вражаючий, дзвінкий.

²Gloossa, gloóssee, Strong's NT#:1100 - 1. язик, частина тіла, орган мови: Марка 7:33,35. 2. язик; тобто мова, якою користується певний народ на відміну від мови інших націй (Лексикон Тайєра); тобто «критян і арабів ми чуємо, як вони говорять нашими мовами про дивовижні діла Божі Діяння» (2:11 KJV).

³Diakrinétoosan Strong's NT#:1252 – грецький лексикон Теєра - розрізняти, розрізняти, відрізняти.

⁴laleo NT#:2980 - Грецький лексикон Теєра - використовувати слова, щоб висловити свою думку та розкрити свої думки;

⁵Didaskalos (didacheén) - Стронг NT#:1321, - з'являється 97 разів - 83, що стосуються вчень Ісуса, Святого Духа або Апостолів, 5 разів для фарисеїв, 1 раз для Івана Хрестителя, жінок [1 Тимофія 2], Єзавель і Валаам і ще 3 рази. NT# Дідаскейна Стронга: 1320, зустрічається 59 разів – 46 як майстер у Євангеліях, один раз як учитель у Луки, 1 раз у посланнях як учитель і один раз як вчитель у Якова.

Думки кількох коментарів:

Нотатки Альберта Барнса

«Вони не повинні були навчати людей і не перебивати тих, хто говорить», Розенмюллер. Цілком імовірно, що під виглядом натхнення жінки зайняли посаду народних учителів».

Коментар: вони дотримувалися дидактичного методу викладання лекції / проповіді.

Коментар Адама Кларка

«Існувала єврейська постанова (зверніть увагу на вислів «як і в законі»); жінкам не дозволялося навчати на зібраннях або навіть задавати запитання. Рабини вчили, що «жінка не повинна знати нічого, крім користування своєю прялкою (інструментом для прядіння)». І вислови рабина Еліезера, передані, Bammidbar Rabba, sec. 9, арк. 204, заслуговують як зауваження, так і прокляття; вони такі: «Ліпше нехай будуть спалені слова Закону, ніж жінкам».

Рой Сі Дівер

«Зустріч у 1 Коринтянам 14:26-40 була з метою застосування та отримання переваг духовних дарів. Пророки застосовували свій дар пророцтва. «Дружинам пророків було наказано «мовчати в церквах». Їм не дозволили говорити [порушити мовчання]. Вони повинні були підкорятися. Якщо вони щось дізнаються (щодо повідомлення, яке надходить через чоловіка/пророка), вони не повинні переривати пророцтво, а повинні чекати і запитати своїх чоловіків вдома. Жінці (дружині) було «ганебно» говорити на цій зустрічі». Від Боротьба за віру Жовтень/1995, стор. 2; Гай Н. Вудс, Питання та відповіді ВІДКРИТИЙ ФОРУМ Фріда Хардемана коледж Хендерсона, TN: 1976), стор. 106-109.

Гай Н. Вудс

«Ким були жінки, які повинні були мовчати в досліджуваному уривку (1 Коринтян 14:34, 35)? Вони були дружинами пророків, розглянутих у попередньому параграфі (його коментарі до попередніх віршів). Забороняючи переривати або запитувати під час процесу одкровення, апостол встановив дуже розумне правило, що вони повинні чекати більш сприятливої нагоди, щоб поставити питання; тобто поки вони не зможуть запитати своїх чоловіків вдома. Ці жінки були заміжні, у них були чоловіки; їхні чоловіки могли відповідати на їхні запити вдома». З Contending for the Faith, жовтень /1995, с. 10; з Roy C Deaver, The Role of Women (Веллінгтон, Техас: авторське право, без дати), стор. 13-15.

інші

«У світі на початку (Римської) республіки жінкам не дозволялося навіть робити пропозиції, але на початку Імперії багато чоловіків шукали і навіть дотримувалися поради своїх дружин. Це було нормально, за умови, що порада була дана приватно. Афініські чоловіки вважали жінку не набагато кращою за власність». Сила відпочинку з найсильнішими.

Питання

1. Фібі був діаконом, слугою.
Правда ____ Неправда ____
2. Згідно з 1 Коринтян 14, християни збираються разом з метою
 - a. ____ Проведення богослужіння
 - b. ____ Підбадьорюйте та наставляйте один одного

частина 6

Слуги (загалом)

Вчителі

«Хоч до цього часу ви(чоловік чи жінка) повинні бути вчителями, вам потрібен хтось, щоб знову навчити вас основним принципам оракулів Бога. Молоко вам потрібне, а не тверда їжа, бо кожен, хто живиться молоком, не вміє говорити про праведність, бо він дитина. Але тверда їжа призначена для зрілих, для тих, хто має свою здатність проникливості, навчену постійною практикою, щоб відрізнити добро від зла». (Євреям 5:12-14)

Спільною темою Нового Заповіту є проголошення Євангелія втраченим. Євангелісти першого століття виконували функцію навчання євангелії втрачених згідно з Дії 8:4. Християни, чоловік і жінка, які були розсіяні з Єрусалиму, проголошували Слово, куди б вони не йшли.

Ці (згадані у вірші 4) йшли попереду й чекали на нас у Троаді, але ми відпливли від Филипів після днів Опрісноків і за п'ять днів прийшли до них у Троаду, де ми пробули сім днів. Першого дня тижня, коли ми зібралися ламати хліб, Павло розмовляв з ними, маючи намір відійти наступного дня, і продовжив свою промову до півночі. (Дії 20:5-8)

коментар: Грецьке слово *dialegomai*, перекладене як «розмовляв» (перекладене неправильно, як проповідувалося в KJV), означає розмовляти, обговорювати, сперечатися або обговорювати. Отже, Павло не проголошував проповідь з «амвону», а обговорював результати, які Бог дав завдяки його проголошенню Христа.

Сьогодні проповідники переважно представляють своє тлумачення певної біблійної теми на свій вибір тим, хто у Христі, без будь-якої можливості для запитань чи обговорень. Проте деякі проповідники навчають безпосередньо з Біблії, спрямовуючи свої думки на уривок, який розглядається. Немає жодної згадки про повторне проголошення Євангелія (Христа та Його смерті, поховання та воскресіння) тим, хто вже у Христі, спасеним.

Бог покладається на християн у Його царстві, щоб навчати і проголошувати євангелію, щоб ніхто не загинув і всі залишалися вірними, як жива жертва. Місія живого Тіла Христа, чоловіків і жінок, полягає в тому, щоб:

- (а) йти по всьому світу і проголошувати Євангеліє (Марка 16:15).
- (б) робити добро всім людям, особливо віруючим (Гал. 6:9-10).
- (с) заохочувати, навчати членів Тіла (1 Коринтянам 14).
- (d) розмовляти один з одним псалмами та гімнами (Ефесеям 5:19).
- (е) приносити свої тіла Богові як живі жертви (Римлянам 12:1).

Найефективніший метод євангелізації – індивідуальний. Було б рідко, якби переходи відбувалися з масових комунікацій, методу, який використовується для підвищення обізнаності та надання джерела для отримання додаткової інформації.

Якщо Євангеліє має бути проповідуваним усьому світу, тоді громади християн повинні приділяти більше уваги євангелізації, незалежно від англійської назви, пов'язаної з діяльністю; наприклад, учитель, служитель, місіонер, євангеліст, проповідник, слуга, пастор, старійшина, сторож або учень - але використання біблійних імен запобіжить плутанині.

Чого вчити?

- Євангеліє – Марка 15:16
- Сила Бога на спасіння – Римлянам 1:16
- Смерть, поховання, воскресіння і вознесіння Христа
- Слово - Дії 13:1-5
- Апостольська доктрина – Дії
- Усе, що я наказав – Матвія 28:19

Хто вчити?

- Євангелісти – 2 Тимофія 4:5

- Учні – Марка 15:16
- Християни, розпорошені за кордоном – Дії 8:4

Як має відбуватися навчання?

- Жоден конкретний метод не повинен бути виключений, а також якийсь конкретний метод не потрібен.

Кому слід навчати Божого послання?

- Усе створіння – Марка 15:16

Коли Його слуги мають навчати?

- Навчайте, коли з'явиться можливість.

Де ті у Христі, щоб взяти Євангеліє?

- Куди б вони не йшли. Дії 8:4
- Де і коли людині цікаво. Дії 13:7
- У зібраному вигляді. Дії 20:7
- В інших країнах – Дії 13:2-3
- Весь світ – Марка 16:15

«В церкві в Антіохії були пророки та вчителі (грец. didáskaloí): Варнава, Симеон, званий Нігер, Луцій Кірінеянин, Манаїн (який виховувався з тетрархом Іродом) і Савл. Коли вони служили Господу та постили, Дух Святий сказав: Виділіть Мені Варнаву та Савла на діло, до якого Я їх покликав» (Дії 13:1-2).

«А коли ти називаєш себе юдеєм, і покладаєшся на Закон, і хвалишся Богом, 18 і знаєш Його волю, і схвалюєш найкраще, бо ти навчений Законом, 19 і якщо ти впевнений, що сам ти провідник для сліпих, світло для тих, хто в темряві, 20 наставник нерозумних, учитель дітей, що маєш у законі втілення знання та правди, 21 ти то хто вчить інших, сам не вчиш?» (Римлянам 2:17-22)

Коментар: «Інструктор» від грецького слова paideuteén, що означає той, хто навчає іншого.

Коментар: «Учитель» від грецького слова didáskalous, didáskoon або didáskeis, що означає той, хто навчає

Брати мої, небагато з вас повинні вважати себе вчителями, бо ви знаєте, що нас, хто навчає, судитимуть суворіше. (Якова 3:1-2)

«Але були й лжепророки в народі, як будуть і серед вас лжевчителі. Вони таємно впроваджуватимуть руйнівні єресь, навіть зрікаючись суверенного Господа, який їх викупив, — накликаючи на себе швидке знищення. Багато піде їхнім ганебним шляхом і знеславить дорогу правди. У своїй жадібності (грец. pleonexia) ці вчителі будуть використовувати вас історіями, які вони вигадали». (2 Петра 2:1-3)

Коментар: «Лжевчитель» від грецького pseudo-didáskaloí, де pseudo означає фальшивий, а didáskaloí означає або вчитель.

коментар: Жадібність зазвичай означає незадоволене бажання отримати більше грошей, але також може включати надмірне бажання влади чи престижу.

«І в Церкві Бог поставив насамперед апостолів, по-друге, пророків, по-третє, вчителів, потім чудотворців, а також тих, хто має дари зцілення, тих, хто може допомагати іншим, тих, хто має дари управління, і тих, хто говорить різними видами. язики. Чи всі апостоли? Чи всі пророки? Чи всі вчителі? Чи всі мають дари зцілення? Чи всі говорять мовами? Усі тлумачать?» (1 Коринтян 12:28-30)

«Чоловік Христос Ісус, що дав Себе на викуп за всіх людей — свідчення, дане в свій час. І для цього я був поставлений благовісником і апостолом — правду говорю, не обманюю — і вчителем істинної віри для поган». (1 Тимофія 2:5-7)

«Але тепер це було відкрито через появу нашого Спасителя, Христа Ісуса, Який знищив смерть і явив життя і безсмертя через Євангелію. І цього Євангелія я став вісником, і апостолом, і вчителем. Тому й страждаю такий, як

є. Але я не соромлюсь, бо знаю, кому вірив, і переконаний, що він може зберегти те, що я доручив йому на той день». (2 Тимофія 1:10-12)

Коментар: «Вісник» або «проповідувати» походить від грецького слова *keerux*.

«А Господній раб не свариться; натомість він повинен бути добрим до всіх, уміти навчати, а не ображатися. Тих, хто протистоїть йому, він повинен м'яко наставляти в надії, що Бог дасть їм покаєння, яке приведе їх до пізнання істини, і що вони схаменуться і втечуть з пастки диявола, який узяв їх у полон. виконувати його волю». (2 Тимофія 2:24-26)

Християни повинні певним чином брати участь у навчанні, Євреям 5:11. Однією з вимог до пастухів, опікунів або вартових, від грецького слова *episkopees*, є вміння спілкуватися, щоб вони могли напучувати та докоряти тим, кого Бог доручив їм піклуватися. Пастухи, які передають свою функцію викладання оплачуваному професіоналу, не здаються біблійним поняттям. Згідно з Посланням до Ефесян 4:12, пастирі повинні «споряджати святих для діла служіння (діаконії), для розбудови тіла Христового».

Приклади дій слуги

Отже, кожен християнин є слугою, який виконує роботу, необхідну для підтримки життя тіла Христа. Тому наступні вірші з Писань містять кілька прикладів їхніх дій.

«Тож нехай увесь Ізраїлів дім знає напевно, що Бог учинив Його і Господом, і Христом, Цього Ісуса, Якого ви розіп'яли». апостолів: «Що нам робити, браття?» 38 І сказав їм Петро: «Покайтеся, і нехай охреститься кожен із вас в ім'я Ісуса Христа на прощення ваших гріхів, і ви отримаєте дар Святого Духа. . 39 Бо обітниця для вас, і для ваших дітей, і для всіх, хто далекий, кожного, кого Господь, Бог наш, покличе до Себе.» 40 І багатьма іншими словами він свідчив і продовжував їх умовляти, кажучи: «Рятуйтеся самі». 41 Тож ті, що прийняли його слово, охристилися, і того дня додалося близько трьох тисяч душ. Товариство віруючих. 42 І вони віддалися науці апостольської та спільноті, щоб зламати 43 І страх був на кожній душі, і багато чуд і знамен діялося через апостолів, 44 і всі, хто увірував, були разом. (Дії 2:36-45)

«Того дня почалося велике гоніння на церкву в Єрусалимі, і всі вони, крім апостолів, розпорошилися по всій Юдеї та Самарії. 2 Побожні люди поховали Степана і вчинили по ньому великий плач. 3 А Савл спустошував церкву, і, входячи в будинок за домом, витягував чоловіків і жінок і віддавав їх до в'язниці. 4 А ті, що були розпорошені, ходили, проповідуючи слово». (Дії 8:1-5)

«Тепер ті, хто був розпорошений переслідуваннями за Степана, прибули аж до Фінікії, Кіпру та Антіохії, розповідаючи звістку лише юдеям. 20 А деякі з них, чоловіки з Кіпру та Кірінеї, пішли в Антіохію і почали промовляти також до греків, звіщаючи їм добру новину про Господа Ісуса. 21 Рука Господня була з ними, і багато людей увірували й повернулися до Господа». (Дії 11:19-21)

«Цими днями зійшли пророки з Єрусалиму до Антіохії. 28 І один із них, на ім'я Агав, устав і передрік Духом, що буде великий голод по всьому світу (це сталося за днів Клавдія). 29 Тож учні вирішили, кожен за своїми можливостями, послати допомогу братам, які жили в Юдеї. 30 Вони так і зробили, пославши до старших через Варнаву та Савла». (Дії 11:27-30)

«У суботу ми вийшли за міську браму до річки, де сподівалися знайти місце молитви. Ми сіли і почали розмовляти з жінками, які там зібралися. 14 Однією з тих, хто слухав, була жінка на ім'я Лідія, торговка пурпуровою тканиною з міста Тіатира, яка поклонялася Богу. Господь відкрив її серце, щоб відповісти на послання Павла. 15 Коли вона та члени її дому охристилися, вона запросила нас до себе додому. «Якщо ти вважаєш мене віруючою в Господа, — сказала вона, — приходь і залишайся в моєму домі». І вона нас вмовила». (Дії 12:12-13)

«Він (Ірод) також заарештував Петра. Це було в дні Опрісноків. 4 І, схопивши його, посадив у в'язницю, віддавши чотирьом загонам вояків, щоб стерегли його, маючи намір після Пасхи вивести його до народу. 5 Петра сиділи у в'язниці, але церква щиро молилася за нього до Бога. ... він (Петро) пішов до дому Марії, матері Івана, інше ім'я якого було Марко, де багато зібралися разом і молилися». (Дії 12:3-6 ... 13-15)

«Його (Павла) супроводжували Сопатер, син Пірра, з Верії, Аристарх і Секунд з Солуня, Гай з Дервії, Тимофій також, а також Тихік і Трофим з провінції Азії. 5 Ці люди пішли попереду й чекали на нас у Троаді. 6 Але ми відпливли з Филипів після свята Опрісноків і через п'ять днів приєдналися до інших у Троаді, де пробули сім днів. 7 Першого дня тижня ми зібралися, щоб переломити хліб. Павло говорив до людей і, оскільки мав намір піти наступного дня, говорив до півночі». (Дії 20:4-8)

«Через три місяці ми відпливли на кораблі, який зимував на острові, кораблі Александрії, з богами-близнюками як символом. Прибувши до Сіракуз, ми пробули там три дні. І звідти ми обігнули й прибули до Регії. І одного дня знявся південний вітер, і на другий день ми прийшли до ПUTEOLІ. Там ми знайшли братів і були запрошені погостювати з ними на сім днів. І ось ми приїхали до Риму. А тамтешні брати, почувши про нас, вийшли назустріч нам аж до Аппієвого форуму й трьох таверн. Побачивши їх, Павло подякував Богові й підбадьорився». (Дії 28:11-16)

Попередження всім християнам

Петро видав попередження всім християнам: «Були також фальшиві пророки серед людей, так само, як будуть лжевчителі серед вас. Вони таємно впроваджуватимуть руйнівні єресі, навіть заперечуючи суверенного Господа, який викупив їх, приносячи швидке знищення собі. Багато підуть своїми ганебними шляхами і знеславлять шлях істини у своїй жадібності (до грошей, влади, контролю чи престижу) ці вчителі експлуатуватимуть вас історіями, які вони вигадали». (2 Петра 2:1-3)

коментар: Запобігти лжевченню можна шляхом кращого знання та розуміння вчення Христа та апостолів. Інша можливість лжевчення може походити від проповідника, чиї особисті думки та тлумачення невідомі, оскільки вони не були повністю розкриті перед наймом, (наймит) – вовк в овечій шкурі – див. 2 Тимофія 4:3-5.

Святий Дух через апостола Іоанна в Одкровенні 2 і 3 попереджав християн шести церков в Азії покаятися (змінити свій шлях), оскільки вони відпали або поступово відпали від Христа.

Питання

1. Хто має бути вчителем?
 - a. ☐ Чоловіки
 - b. ☐ Жінки
 - c. ☐ Обидва – всі християни
2. Яка функція проповідника з кафедри Нового Завіту?
 - a. ☐ Виголосити проповідь християнам за своїм вибором, коли церква зібралася разом
 - b. ☐ Відвідуйте членів, особливо вдів і сиріт
 - c. ☐ Проголошуйте Євангеліє
 - d. ☐ Дебати
 - e. ☐ Не згадується та не наводиться жодних прикладів
3. Петро застерігав від лжевчителів
 - a. ☐ Поза Тілом Христовим
 - b. ☐ Всередині або серед тих, хто в Тілі Христа

4. Що зробив Павло, коли повернувся до Троади
- a. ☐ Виголосити проповідь
 - b. ☐ Провести дискусію
5. Хто ті слуги, що не сваряться?
- a. ☐ Проповідники
 - b. ☐ Старійшини
 - c. ☐ Жінки
 - d. ☐ Чоловіки
 - e. ☐ Все вищезазначене